

7 Barışı Kadınlar Konuşsun

12 Gençlik mücadelesinin yeni mevzisi:ESP Gençliği

13 Savaş ya da Barış Kavşağındaki Ülke: Kolombiya

Azadi

Rojnameya Nûçe û Şîroveyê ya Welatparêz Sosyalîst

Sosyalîzm û

www.azadionline.net

2013 1 Mayıs'ını da görkemli bir Newroz'un ardından, çözüm ve barış tartışmaları altında karşılamaya hazırlanıyor emekçiler. Newroz'un verdiği mesajın ardından bu sefer işçi ve emekçiler alanlara çıkarak ulusal ve sınıfsal bir bileşimin vereceği güçle halklara duyurmaya çalışacak. 2013 Newroz'unun verdiği politik mesajı saf haliyle anlayabilecek 2013 1 Mayıs'ı, ancak böyle tarihe çentik atabilir. Tarihin emekçi halkımıza verdiği görev budur. Newroz'un ruhunu kuşanarak alanlara çıkacak olan halkımız barış ve özgürlük arzularını 'ekmek'le birleştirerek, ancak o zaman faşizme ve sömürgecilige en net mesajı verecektir.

Yıl: 6

NİSAN

Sayı: 2013-38

Fiyatı: 1 TL (KDV Dahil)

e-posta: azadiyahevi@gmail.com

Dengê Welat - Sayfa 2

İşçilerin Birliği Halkların Eşitliği için

BIJÎ YEK GULAN

Tarihte bu ay (Avrêl/Nisan)

- 1 Nisan 1937:** Kürt sanatçı Yılmaz Güney Adana'da doğdu.
- 1 Nisan 1968:** Gülistan Dergisi Cegerxwîn tarafından çıkarıldı.
- 1 Nisan 1942:** Ronahî Dergisi Celadet Elî Bedirxan tarafından Suriye'nin Şam kentinde çıkarıldı.
- 2 Nisan 1961:** Irak hükümeti Kürt yayinevi ve gazetelerini kapattı.
- 2 Nisan 1948:** Yazar Sabahattin Ali, Bulgaristan sınırını geçmeye çalışırken, devlet görevlisi olduğu söylenen kılavuzu Ali Ertekin tarafından öldürüldü. Tutuklanan Ertekin, kısa zaman sonra çıkan af yasasıyla serbest bırakıldı.
- 3 Nisan 1995:** MLKP'ye bağlı Komünist Gençlik Örgütü (KGÖ) önderlerinden yiğit Kürt kızı Şengül Boran, askeri eğitim kampında yaşanan bir kaza sonucu hayatını kaybetti.
- 4 Nisan 2002:** Dicle Haber Ajansı (DİHA) kuruldu.
- 4 Nisan 1947:** Kürt halk önderi Abdullah Öcalan Riha'nın Halfeti İlçesi Amara köyünde doğdu.
- 5 Nisan 1991:** Saddam Hüseyin'in zulmünden kaçan 100 bin Kürt Güney Kürdistan'dan Kuzey Kürdistan'a göç etti.
- 5 Nisan 1994:** '5 Nisan Kararları' olarak bilinen ve emekçilerin yaşamını daha da dayanılmaz kılan 'Ekonomik Önlemler Paketi' uygulamaya konuldu.
- 6 Nisan 2005:** Kürdistan Yurtseverler Birliği lideri Celal Talabani, Irak Devlet Başkanlığı'na getirildi.
- 9 Nisan 1914:** Bedlîs İsyanı liderleri Şeyh Şehabeddin ve Seyîd Elîyê Hîzanî, isyanın ardından tutuklandılar ve Bedlîs'te idam edildiler.
- 9 Nisan 1992:** Kürt mizah dergisi "Tewlo" İstanbul'da çıktı.
- 9 Nisan 1995:** Hukuk cephesinin militan savunucularından, devrimin komünist avukatı Ali Karahan yaşamını yitirdi.
- 10 Nisan 1919:** Meksika Devrimi'nin ve köylülüğün lideri Emiliano Zapata, Meksika Devleti tarafından öldürüldü.
- 11 Nisan 1986:** Sosyalist Arnavutluk'un devlet başkanı, Arnavutluk devriminin önderi Enver Hoca öldü.
- 12 Nisan 1995:** Sürgünde Kürt Parlamentosu kuruldu.
- 12 Nisan 1997:** GÖÇ-DER kuruldu.
- 13 Nisan 1995:** Yeni Politika gazetesi İstanbul'da yayın hayatına başladı.
- 14 Nisan 1925:** Azadî hareketi liderlerinden Cibranlı Halid Bey ve Yusuf Ziya Bey, Bedlîs Harb Divanında yargılanarak Bedlîs çarşısında idam edildiler.
- 15 Nisan 1985:** MLKP Onur Üyesi komünist önder Adil Can, gördüğü ağır işkenceler sonucu Metris Hapishanesinde şehit düştü.
- 14 Nisan 1994:** Özgür Gündem gazetesi kapatıldı.
- 16 Nisan 1988:** FKÖ ikinci komutanı Ebu-Cihad, İsrail askerleri tarafından öldürüldü.
- 18 Nisan 1992:** İstanbul Kürt Enstitüsü kuruldu.
- 18 Nisan 1998:** Özgür Bakış gazetesi İstanbul'da çıktı.
- 18 Nisan 1999:** HADEP yapılan yerel seçimlerde aralarında Amed, Êlîh, Çewlîg, Wan ve Sêrt'in de bulunduğu 37 belediyeyi kazandı.
- 22 Nisan 1889:** İlk Kürt gazetesi Kürdistan Mîktad Mîthad Bedîrxan Bey tarafından Mısır'ın başkenti Kahire'de çıkarıldı.
- 26 Nisan 1997:** İlk Kürtçe dil kursu Kürt Kültür ve Araştırma Vakfı (Kürt-Kav) tarafından açıldı.
- 27 Nisan 1925:** Şêx Said ve 47 arkadaşı Amed'de yakalandı.
- 28 Nisan 1937:** Dersim ayaklanmasının önderlerinden Ali Şer ve Zarife Hanım şehit düştü.
- 28 Nisan 1994:** Özgür Ülke gazetesi, Özgür Gündem'in ardılı olarak yayına başladı.
- 29 Nisan 1918:** Pêşkewtin Gazetesi yayın hayatına başladı.
- 29 Nisan 1934:** Kürt diline katkılarıyla bilinen Bedirxan ailesinden Kamil Bedirxan Bey yaşamını yitirdi.✪

Dengê welat

Newroz ile 1 Mayıs'ın kardeşliğini örmek

2013 Newroz'unu geçmiş yıllardaki Newroz'lardan tarihsel olarak ayıran bir dönemde karşıladık. Kürt ulusal demokratik hareketi; askeri, politik üstünlüğüyle faşist diktatörlüğü köşeye sıkıştırdı. Bunun sonucunda Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan ile Türk Devleti arasında başlatılan görüşmeler bir çözüm atmosferine ve sürecine yol açtı. 21 Mart günü Amed Newroz meydanına akan halkımız, bu sürecin arkasında olduğunu ve yüreklerinin barıştan yana attığını bir kez daha tüm dünyaya açık bir şekilde göstermiş oldu. Özgürlüğe susamış kadınlarımız, emekçilerimiz, gençlerimiz Newroz alanlarında barışı haykırdı.

2013 1 Mayıs'ını da görkemli bir Newroz'un ardından, çözüm ve barış tartışmaları altında karşılamaya hazırlanıyor emekçiler. Newroz'un verdiği mesajın ardından bu sefer işçi ve emekçiler alanlara çıkarak ulusal ve sınıfsal bir bileşimin vereceği güçle halklara duyurmaya çalışacak. 2013 Newroz'unun verdiği politik mesajı saf haliyle anlayabilecek 2013 1 Mayıs'ı, ancak böyle tarihe çentik atabilir. Tarihin emekçi halkımıza verdiği görev budur. Newroz'un ruhunu kuşanarak alanlara çıkacak olan halkımız barış ve özgürlük arzularını 'ekmek'le birleştirerek, ancak o zaman faşizme ve sömürgeciliğe en net mesajı verecektir.

Kürdistan'da 1 Mayıs kutlamalarına ilgi, her yıl giderek artan bir seyir izlemektedir. Kürdistan işçi ve emekçileri ulusal baskı ve boyunduruğun yanında, sınıfsal olarak da ezildiğinin her geçen gün daha fazla farkına varmaktadır. Kürdistanlı komünistlerin kendilerini tariflediği sosyalist yurtseverlik, en sade bir şekilde ifade edilmek istenirse Newroz'la 1 Mayıs'ın kardeşliğini örmektir. Newroz alanlarında "adil onurlu demokratik barış için biji Newroz biji sosyalizm" diye haykıran sosyalist yurtseverler bu 1 Mayıs'ta da "işçilerin birliği halkların eşitliği" diye alanlara çıkacak.

İçinde bulunduğumuz süreç, sosyalist yurtseverlerin üzerlerindeki "yükü" ağırlaştırmaktadır. Gelişecek demokratik bir barış Kürdistan'da sınıfsal çelişkileri daha somut olarak yüzeye çıkaracaktır. Komünistler, Kürdistan işçi ve emekçileri ile buluşup onları 1 Mayıs alanlarına akıtmalıdır. 1 Mayıs alanlarında da barış, eşitlik ve işçilerin birliği mesajını vererek emekçi halkımızın sömürgeciliğe karşı toplumsal mücadele arzusunun büyütme, sürecin politik olarak mihenk taşlarından birisi olacaktır. Giderek birbirlerine yakınlaşan Newroz ile 1 Mayıs'ın sağlam temellerle atılmış köprüsünü kurmak için var güçleri ile çalışacaklardır. Üzerlerindeki bu yükü hakkı ile taşıyacak olan sosyalist yurtseverler, işçilerin, kadınların ve gençliğin olduğu her yerde 1 Mayıs çağrısı yapmalıdır. Buldukları yerelerde yaygın komiteler kurarak 1 Mayıs hazırlıklarını büyütmelidir. Kürdistan'ın fabrikalarında, atölyelerinde, sanayilerinde yapılacak 1 Mayıs çağrılarının politik anlamının önemini kavrayarak yol alınmalıdır. Halkımız yüzünü döndüğü her yerde 1 Mayıs çağrısı ile karşılaşmalı, 'kesk û sor û zer'in yanına kızıl da eklenmelidir.

1 Mayıs hazırlıkları kadar da 1 Mayıs anı da önemli bir yerde durmaktadır. Gerek kortejlerin disiplini ve görseelliği, gerekse verilen mesajlar ile komünistlerin farkı açık bir şekilde gösterilmelidir. Halkımızın yüreklerinde daha fazla yer edinmek bakımından hazırlıklar eksiksiz bir şekilde olmalıdır.

Tarihin içindeki anı yakalamak isteyenler ışığı tutmasını bilmelidir. Bunu yapacak irade ve azim ile 1 Mayıs'a giderken kafa açıklığı ile yol alınmalıdır. Her bir sosyalist yurtsever, sürecin ihtiyaçlarına karşılık vermeli, tutkuyla çalışmalara koyulmalıdır. İçinde bulunduğumuz dönemin siyasi mesajları net ve açık. Tüm sosyalist yurtseverler kolları sıvamış sabah 7, akşam 23 parolası ile çalışmalara koyulmuş durumda. Başta ülkemizin dört parçasında olmak üzere tüm emekçilerin 1 Mayıs'ı kutlu olsun. Başarı yoldaşımız olsun.✪

Milyonlar barışı haykırdı

AMED- 21 Mart günü Newroz kutlamalarının finali Amed'de "Öcalan'a özgürlük, Kürtlere statü" sloganıyla ve 2 milyon kişiyle coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Mitinge BDP Eş Genel Başkanları, DTK Eş Başkanları, bütün BDP milletvekilleri, BDP il ve ilçe belediye başkanları, Roboskîli aileler, HDP eş başkanları, ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ, ESP MYK üyeleri, Batı Kürdistan'dan çok sayıda örgüt temsilcisi ile çok sayıda insan hakları savunucusu, parlamenter ve örgüt temsilcisinin de aralarında olduğu yüzlerce konuk, çok sayıda sanatçı, aydın, yazar miting alanında oluşturulan protokolde yerini aldı. Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın mesajı okundu. Öcalan, mesajında silahlı güçlerin sınır dışına çekilmesini istedi. "Bugün yeni bir dönem başlıyor" diyen Öcalan, ekledi: "Silahlı direniş sürecinden, demokratik siyaset sürecine kapı açılıyor." dedi. Ezilenlerin Sosyalist Partisi de ulusal kıyafetleriyle Newroz kutlamalarına katıldı. "Disa disa serhildan azadiya Kürdistan", "bijî azadî bijî sosyâlizm", "adil onurlu demokratik barış" sloganlarıyla alana yürüyüş yaparak girdi. ESP Newroz alanına "adil onurlu demokratik barış için bijî Newroz bijî sosyâlizm" pankartını alana astı.

MLKP militanları da Newroz alanındaydı
Newroz alanında MLKP Kürdistan Örgütü militanları da "disa disa serhildan MLKP Kürdistan", "yaşasın partimiz MLKP" "Bijî azadî bijî MLKP" "Erkut özgür güneş KGÖ'de birleş" "Tuncay Yıldırım Ölümsüzdür", "Mazlum Doğan Ölümsüzdür" sloganlarını haykırdı.

DÊRSİM- Binlerce kişi Newroz nedeniyle Seyit Rıza Meydanı'nı doldurdu. BDP, ESP, EMEP, DHF, Partizan tarafından "Öcalan'a özgürlük Kürtlere statü" şiarıyla organize edilen Newroz kutlamaları saygı duruşuyla başladı. BDP Elîh Milletvekili Ayla Akat Ata yaptığı konuşma ardından, ESP Dêrsim İl

Başkanı Ekber Kaya, "Adı ne olursa olsun süreç kazanımlarını elde ederek ilerlemeye devam edecektir. Adil demokratik onurlu barışı elde etmek için ilerlemek zorundadır. Unutulmamalıdır ki Kürt devriminde kaybedilecek her mevzi aynı zamanda devrimci hareketin de kaybedilmiş mevzisi olacaktır" dedi.

DÎLÖK- Newroz ateşi, on binlerin katılımıyla İstasyon Meydanı'nda yakıldı. Sabah saatlerinde Yeşilsu Parkı'nda toplanan HDK, ESP, ÖSP ve KESK miting alanına kortejler halinde yürüdü. Sosyalist yurtseverler, Newroz alanına "Barış için özgürlük, eşitlik için kardeşlik, bijî Newroz, bijî Sosyâlizm/ESP" pankartını astı. BDP Riha Milletvekili İbrahim Binici, bu Newroz'un barış sürecinin serhildanı olduğunu söyledi. Binici, müzakere sürecinin iradesi olarak Öcalan ile diyalog sürecinin sağlıklı bir şekilde devam etmesi için Öcalan'ın görüşme koşullarının düzeltilmesi gerektiğini ifade etti. Amed Newroz'unda barış sürecinin kapsamlı adımlarının atılacağını söyleyen Binici, bu sürecin Dêrsim'den, Roboskî'ye, Halepçe'ye ve Paris katliamları olmak üzere tüm katliamların hesabının sorulacağı bir süreç olacağını dile getirdi.

MEREŞ- Mereş'in Nurheq, Barış, Ekinöz ve Pazarcık ilçelerinden katılımların olduğu Elbîstan'daki Newroz kutlamasına 1500'ü aşkın kişi katıldı. BDP, ESP, EMEP ve Eğitim-Sen Elbîstan Temsilciliği üyelerinin de katıldığı Newroz, ateşin yakılması ve barış güvercinlerinin uçurulmasıyla başladı. ESP alana pankart ve bayraklarıyla yürüyüş yaparak girdi. Halkların Demokratik Kongresi adına konuşan ESP MYK üyesi Hilmi Toy ise "Yüreklerinde baharı yaşamak isteyenlerin, yüreklerinde barış özlemini büyütenlerin, dağlarında baharı görmek, dağlarında barışı yaşamak isteyenlerin Newroz bayramı kutlu olsun" dedi. HDK'nin bu önemli süreçte adil, onurlu, demokratik barış mücadelesinin

temsilcisi olduğunu belirten Toy, "Newroz'la birlikte Anadolu ve Mezopotamya coğrafyasında halklar yeni bir güne doğuyor, yeni bir sürece giriyor. Adil, onurlu, demokratik barış, özgürlük ve kardeşlik ancak halkların birleşik mücadelesiyle kazanılır, güvence alınır." dedi.

MELETÎ- BDP, EMEP, ÖSP, ESP ve HDK üyelerinin de aralarında olduğu yüzlerce kişi Belediye miting alanında buluştu. ESP İl Başkanı Ayhan Yener yaptığı konuşmada geçtiğimiz yıl Newroz mitingine saldırı düzenlendiğini hatırlatarak, "AKP bu yıl barıştan söz ediyor. Gelişen süreç, gelişen devletin tasfiye ve oyalama saldırısıdır. Bunu engelleyecek olan ise şimdiye kadar olduğu gibi Kürt halkı ve ezilenlerin mücadelesidir" dedi. Ezilen halkların bu süreçte Kürt halkının yanında olması gerektiğini ifade eden Yener, "Kürtler özgürleşene kadar, Türkler özgürleşene kadar, tüm ezilen halklar özgürleşene kadar bu mücadele devam edecek" şeklinde konuştu. Yener, sözlerini "Azadî Ji Bo Aşitî, wekhevî ji bo bîratî", "Bijî Newroz bijî sosyâlizm" diyerek sonlandırdı. Mitingin kapanış konuşmasını ise BDP Merdîn Milletvekili Erol Dora yaptı.

Kürecik'te ilk Newroz Kutlaması

Kürecik'te yapılan kutlamalarda, Newroz ateşi yakıldıktan sonra, BDP Akçadağ İlçe Örgütü adına konuşan Kamil Şahin, bu Newroz'un tarihi bir anlam taşıdığını söyledi. ESP Meletî İl Başkanı Ayhan Yener de yaptığı konuşmada, Kürecik halkının ilk kez bu meydana Newroz'u kutladığını hatırlatarak, "Bu iradeyi selamlıyorum" dedi. Bu yıl Newroz'un BDP tarafından "Öcalan'a özgürlük Kürtlere statü" şiarı ile düzenlendiğini hatırlatan Yener, sürdürülen diyalogun müzakereye, müzakerenin de barışa evrilmesi gerektiğini ifade etti. Yener, AKP'nin şu anki görüşmelerle Kürt halk iradesini ve örgütlülüğünü tasfiye amacı taşıdığını, ancak bu planın Kürt halkı tarafından boşa çıkarılacağını kaydetti. Yener, Öcalan'a özgürlüğün de Kürtlere ve Kürdistan'a statünün de ancak adil onurlu ve demokratik bir barışla geleceğini söyledi.☺

MLKP'li tutsaklarından Rojava'ya destek

Zindanlarda bulunan tüm MLKP dava tutsakları, HDK'nin Rojava'ya destek için başlattığı kampanya kapsamında temel ihtiyaçlarından kısarak 2.500 TL topladı. Tutsakların topladıkları yardım, Ölümsüzlerin ve Tutsakların Sesi Platformu (ÖTSP) aracılığı ile Rojava halkına iletilecek. ÖTSP adına açıklama yapan Münevver İtemur, Rojava halkının, emperyalizme ve gericî bölge devletlerine karşı özgüçlerine dayanarak kendi kendilerini yönetmeleri bakımından ezilen halkların umudu olduğunu belirtti.☺

Mart katliamları lanetlendi

Halepçe, Gazi, Qamişlo katliamları Kürdistan ve Türkiye'nin dört bir tarafında yapılan eylemlerle protesto edildi. Amed, Meletî, Dîlok, Dêrsim, Nurhaq ve Erzîngan'da yapılan açıklamalarda sosyalist yurtseverlerde katıldı. Yapılan eylemlerde katliamları unutmadıklarını belirterek, katledilenleri andı. "Mart direniştir. Mart kavgadır. Mart dayanışmadır. Mart ateştir, diriliştir, yaşamı yeniden yaratmadır" dedi.

HDK'den Kızıldere Anması

30 Mart 1972'de Kızıldere'de

katledilen Mahir Çayan ve arkadaşları HDK Amed Meclisi tarafından Ömer Ayna'nın mezarı başında anıldı. HDK bileşenleri, ESP üyeleri, BDP Milletvekili Emine Ayna ve Ömer Ayna'nın ailesinin de katıldığı etkinlik ilçe merkezinden mezarlığa yapılan yürüyüş ile başladı. Ayna'nın mezarı başında açıklama yapan Milletvekili Emine Ayna, Ömer Ayna ve arkadaşlarının hayata veda ettiklerinde 20'li yaşlarda olduklarını vurgulayarak,

"Bu yaşlarda halkların özgürlüğü için bedenlerini çekinmeden ortaya koyan gençlerdi" dedi. Ömer Ayna'ların başlattığı mücadelenin bugün Kürtlerle de birlikte milyonlara ulaştığını aktaran Ayna, Türkiye'nin Kürt ve Türk devrimci gençlerinin kol kola olduklarının altını çizerek, "Ömer Ayna'ların ve yanlarında yatan şehit gerillaların mücadelesini daha ileriye götürmek için söz veriyoruz" diye konuştu.

MLKP ve KGÖ'den Gazi'de yürüyüş

Marksist Leninist Komünist Parti (MLKP) ve Komünist Gençlik Örgütü (KGÖ) militanları, Gazi Katliamı'nın 18. yıl dönümü dolayısıyla İstanbul Gazi Mahallesi İsmetpaşa Caddesi üzerinde "Yaşasın Gazi Ayaklanmamız-MLKP" ve "Barikatta savaşta Hasan Ocak olmaya-KGÖ" yazılı pankartlar açan militanlar, yürüyüş yaptı. Katliamın yıl dönümü dolayısıyla sokaklarda olan halkın alkışları eşliğinde yürüyen MLKP ve KGÖ militanları, "Katillerden hesabı

MLKP soracak", "Yaşasın partimiz MLKP", "Katillerin korkusu MLKP ordusu", "Kadınlar partiye MLKP'ye", "Yılmaz Selçuk yoldaş ölümsüzdür", "Yasemin Çiftçi yoldaş ölümsüzdür", "Özgür, Erkut, Güneş KGÖ'de birleş" sloganlarını attı. Yürüyüşün ardından pankartları yol üzerindeki direklerle bağlayan militanlar, ara sokaklara dağılarak eylemlerini sonlandırdı.✪

DÜ'de, Hizbul-kontra/polis saldırısı

8 Nisan'da Dicle Üniversitesinde Doğruhaber gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Mehmet Gökteş tarafından verilecek olan "Özgürlük ve Kurtuluş Rehberi, Tevhit Öğretmeni Hz. Muhammed" konulu konferansın afişlerinin asılması ile başlayan gerginlik sonrası, Bilge Gençlik Kulübü üyelerinin de aralarında olduğu Hizbullahçılar, polis desteği ile yurtsever öğrencilere saldırdı. Yurtsever-devrimci öğrencilerin saldırılara karşılık vermesi üzerine olaylar büyüdü. Ertesi gün provokatif panelin yapılmasına engel olmak isteyen ve saldırıları kınamak için panelin yapılacağı Kongre Merkezine yürümeye çalışan öğrencilerle polis arasında çatışmalar çıktı. 10 Nisan günü ise öğrenciler Fen-Edebiyat Fakültesi önünde, HDK ise AZC Plaza önünde açıklama yaparak saldırıları kınadılar. ESP Amed İl Örgütü'nde yazılı açıklama yaparak "Faşist saldırıları püskürteceğiz" dedi.

ESP Gençliği ve YDG: Gözaltılar serbest bırakılsın

ESP Gençliği ve Yeni Demokrat Gençlik, Dicle Üniversitesi'nde Hizbullahçıların devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere yönelik saldırısını yaptığı açıklama ile protesto etti. Ofis AZC Plaza önünde yapılan açıklamada, "Polis/Hizbul-kontra işbirliği dağıtılsın, gözaltılar serbest bırakılsın" pankartı açıldı. Eyleme ESP Genel Başkan Yardımcısı Fethiye Ok, ESP Amed İl Başkanı Ramazan Karakaya ve HDK üyeleri de destek verdi.

Basın açıklamasını okuyan Mustafa Naci Toper, "Hizbullahçıların, halkımızın değer yargılarını sözde koruduklarını öne sürerek yapmaya çalıştığı provokasyon, yurtsever, devrimci-demokrat öğrenci gençliği faşist kuşatmayla bu provokasyonun parçası haline getirmeye çalış-

maktadır" dedi. Dicle Üniversitesi'nde üç gündür süren çatışmada Hizbullah yanlıları tarafından devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilerin ablukaya alındığını söyleyen Toper "AKP iktidarı, öğrencilere saldıran faşist saldırganları engellemek yerine, saldırılara meşru bir şekilde cevap veren yurtsever gençliği hedef almıştır" diye konuştu. Muğla, Kocaeli, Eskişehir gibi kentlerde gençliğe yönelik faşist saldırganlığın bugün Dicle Üniversitesi ile devam ettiğini söyleyen Toper, "Diğer kentlerden farklı olarak dini unsurları kullanarak gençliğe saldıran Hizbullahçı faşist grup, AKP iktidarından destek almaktadır" diye konuştu. Dicle Üniversitesi öğrencilerine dönük faşist saldırılar karşısında bütün üniversitelerdeki yurtsever, devrimci-demokrat gençliği ve Kürt halkını dayanışmaya ve sahiplenmeye çağıran Toper, "Bu saldırı halkımızın özgürlük mücadelesinedir. Bu saldırı halklarımızın umudunadır. Bu saldırı öğrenci gençliğin demokratik haklarıdır. Halkımız ve gençlik şimdiye kadar bu tip faşist saldırılar karşısında özgürlük mücadelesinden geri atmadığı gibi bugün de atmayacaktır" dedi.✪

ESP'li Yalçın sonsuzluğa uğurlandı

Geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitiren ESP'li eğitim emekçisi Mehmet Yalçın, memleketi Antakya-Serinyol'da toprağa verildi. Uğurlamaya, Mehmet Yalçın'ın ailesi, akrabaları, ESP Genel Başkan Yardımcısı Serpil Arslan, MYK Üyesi İlke Başak Baydar, ESP Hatay İl Başkanı Tuncal Yıldız, ESP ve SGD üyeleri katıldı.

'Kaybımız büyük, acımız da'

Törende konuşan ESP Genel Başkan Yardımcısı Serpil Arslan, "Kaybımız büyük, acımız da" dedi. Arslan, sözlerini şöyle sürdürdü: "Kendisi de emekçi bir ailenin çocuğu olan Yalçın bu sisteme karşı mücadele etme yolunu seçti. Devrim ve sosyalizm mücadelesine yaşamı boyunca inandı. Liseli yıllarından eğitim emekçisi olduğu döneme kadar mücadeleyle olan bağını hiç koparmadı. Paylaşımçı, güler yüzlü, coşkulu bir devrimci olarak emekçilerin gönlünde taht kurdu." Mart ayında bir çok devrimcinin yaşamını yitirdiğini hatırlatan Arslan, "Mart ayında Mehmet yoldaşı uğurluyoruz. Bu ay Süleyman yoldaşın, Tuncay yoldaşın ölümsüzleştiği aydır. Mart Newroz'dur, ezilen halkların kardeşlik günüdür. Mehmet yoldaşı Mart ayının direngenliğiyle sıkılı yumruklarımızla, inandığı devrim ve sosyalizm mücadelesini kararlılıkla sürdürme sözü vererek uğurluyoruz. Vasiyetiydi kızıl bayrakla gömülme; onu kızıl bayraklar ve karanfillerle uğurluyoruz." şeklinde konuştu.✪

MLKP Militanı Yılmaz Selçuk'un cenazesi İstanbul'a uğurlandı

10 Aralık 2010 tarihinde devrimci savaşımın hazırlığı sırasında yaşamını yitiren ancak gizlilik gereği 12 Aralık 2012 günü açıklanan MLKP militanı Yılmaz Selçuk'un naşı, 11 Nisan günü Güney Kürdistan'daki Şehitlikten ailesi tarafından alındı. Habur Sınır Kapısı'ndan Şîrnex'in Silopî İlçesi'ne getirilen MLKP Militanı Yılmaz Selçuk'un cenazesi bir gece orada kaldıktan sonra, ertesi gün Diyarbakır Adli Tıp Kurumu'na getirildi. İşlemlerinin ardından Adli Tıp Kurumu önünde kalabalık bir grup tarafından cenaze töreni düzenlendi. Cenaze törenine Selçuk'un ailesinin yanı sıra, ESP Genel Başkan Yardımcısı Fethiye Ok, ESP Amed İl Başkanı Ramazan Karakaya, ESP Meleî İl Başkanı Ayhan Yener, SKM MYK üyesi Ayşe Işık ve ESP üyeleri, MEYA-DER, BDP, Amed 78'liler Derneği, Partizan, Sur ve Yenişehir Belediye çalışanları katıldı. Kızıl bayrağa sarılı tabutu omuzlayan yoldaşları Adli Tıp Kurumu önünde cenazenin başında anma düzenlendi. Anmada "Şehîd namirin", "Yılmaz Selçuk ölümsüzdür", "Ey şehîd rêya te rêya me ye", "Selçuk yoldaş yaşıyor, komünistler savaşıyor", "Kürdistan faşizme olacak" "intikam" sloganları atıldı.

Uğurlama töreninde Ölümsüzlerin ve Tutsakların Sesi Platformu (ÖTSP) adına konuşan İsmet Yurtsever, Kürt coğrafyasında devam eden kirli savaşın her gün yeni acılar yaşattığını söyledi. Yurtsever şöyle konuştu: "Yılmaz Selçuk yoldaşımız kısa mücadele yaşamı ile bizlere örnek olmuştur. Yılmaz mücadelenin en korkusuz militanlarından, özgürlük ve sosyalizm mücadelesinin en önünde koşanlarından ve mücadele verenlerinden bir yiğit komünistti. Bugün onun anısı ve tabutu önünde saygıyla eğilmek istiyorum. Biliyoruz ki özgürlüğü kazanmak için büyük acı ve bedeller veriliyor, bu bilinç ve bu kararlılıkla bu cesaretle mücadele ediyoruz, edeceğiz. Cenaze törenimize katılan ve bizleri yalnız bırakmayan halkımıza, kurum temsilcilerine yürekten teşekkür ediyorum"

Ardından söz alan ESP Amed İl Başkanı Ramazan Karakaya, aileye ve ezilen halklara başsağlığı diledi. Konuşmalardan sonra yapılan saygı duruşunun ardından havaalanına doğru yolu çıkarıldı. Yol boyunca akrep adı verilen zırhlı araçların takip ettiği konvoyda sık sık "Şehîd namirin",

"Ey şehîd rêya te rêya me ye" sloganları atıldı.

Havaalanı kavşağına gelen kitle burada kızıl bayraklar eşliğinde önde cenaze aracı ile beraber havaalanına doğru yürümeye başladı. Yürüyüşün en önünde Yılmaz Selçuk'un fotoğraflarını taşıyan ailesi yer aldı. Polis kitlenin bu yürüyüşüne tahammülsüzlüğünü yürüyüş sırasında cenaze aracını havaalanına kaçırarak gösterdi. Polisin bu provokatif tutumuna tepki gösteren kitle havaalanı yolunu trafiğe kapattı, "Baskılar bizi yıldıramaz", "Yılmaz yoldaş yaşıyor komünistler savaşıyor" sloganlar ile alkış ve zılgıtlarla yanıt verdi. Kitle kortej halinde kızıl bayraklarla havaalanına kadar sloganlarla yürüyüşünü sürdürdü. Yürüyüş esnasında MLKP militanları da "Yılmaz yoldaş yaşıyor MLKP savaşıyor" sloganı atarken kitle slogana gur bir şekilde eşlik etti. Havaalanına gelen kitle bir süre bekledi, polisin aileden özür dilemesini isteyen kitle polisin aileden özür dilemesi ile uğurlama törenini bitirdi. Cenaze saat 23.30 uçağı ile İstanbul'a gönderildi.✪

MLKP: Süreç ciddi riskler taşıyor

Marksist Leninist Komünist Parti (MLKP) Merkez Komitesi, Kürt sorununa ilişkin görüşmelerin sürdüğü "çözüm" sürecini değerlendiren yazılı bir açıklama yaptı. Elimize e-posta yoluyla ulaşan açıklamada "iki halkın ulusal eşitliğine dayalı İşçi-Emekçi Halk Cumhuriyetleri Birliği" için mücadele ettiğini hatırlatan MLKP, "Partimiz, Kürdistan'da ulusal ve sosyal kurtuluşu birleştirmeyi esas almaktadır. Böyle bir çözüm, ancak birleşik devrim yoluyla inkarcı sömürgeci faşist diktatörlüğün yıkılmasıyla kazanılabilir" dedi. Kürt halkının yalnızca sömürgeci boyunduruk altında tutulmadığını, aynı zamanda inkar da edildiğine dikkat çeken MLKP, "Nitekim Kürt halkının bugünkü ulusal mücadelesinin önderliğini yapan PKK, inkarın son bulması ve sömürgeciliğin siyasal bakımdan sınırlandırılması programıyla mücadele yürütmektedir. Partimiz, söz konusu programın ulusal kurtuluşu ya da tam hak eşitliğini sağlamayacağı görüşünde olmasına karşın, bu mücadele ve taleplerle omuz omuzadır" diye kaydetti. Son gelişmelere ilişkin görüşlerini "devrimci sorumluluk" gereği açıkladığını duyuran MLKP, siyasî iktidarın, "ulusal demokratik talepler konusunda vaatlerle oyalama ve gerillanın Güney Kürdistan'a geçişini sağlama politikası deşifre ve reddedilince, zindan, imha ve İmralı tecridini ağırlaştırma çizgisine sarıldığı"ni kaydetti.

MLKP, Rojava'daki gelişmelere de dikkat çekti: "Fiilen özerklik statüsü kazanıldı. Müthiş bir moral etki ve zafer inancı yaratan bu geliş-

me, Kuzey Kürdistan'daki mücadele için büyük askeri ve lojistik imkanlar yarattı. AKP hükümetinin Suriye politikasını daha büyük bir çıkmaza sürükledi. Bütün bunlar, bir devlet kararı olarak, AKP'yi, İmralı'ya gitmeye, Öcalan'la görüşmelere, ulusal demokratik talepler temelinde müzakerelere mecbur etti. Bu, ulusal demokratik mücadelenin, onun önderliğini yürüten PKK'nin başarısıdır" diyen MLKP, şu değerlendirmelerde bulundu:

"İnkarcı sömürgecilik ve AKP hükümeti, zorunlu kalarak oturduğu masada durumu tersine çevirmeyi, ulusal demokratik taleplerin içeriğini boşaltmayı veya en dar çerçeveye hapsedmeyi amaçlıyor. Aynı anda, faşist psikolojik savaş yoluyla PKK'nin yürüttüğü mücadeleyi itibarsızlaştırmaya, moral üstünlük elde etmeye çalışıyor. PKK ise, süreçten, öncelikli gördüğü ulusal demokratik talepleri kazanarak çıkmayı, inkarı sonlandırmayı, sömürgeciliği siyasal bakımdan sınırlandırmayı hedefliyor. İnkarcı sömürgecilik ve AKP, bu süreçte, gerilla savaşının ve Kürt ulusal kitle hareketinin kuşatmasından kurtulmak yoluyla bölgesel yayılmacılık planlarını uygulamak; PKK'nin, Rojava'da, gerici Esat rejimi ve NATO işbirlikçisi HSO (Hür Suriye Ordusu) karşısında, üçüncü cephe tarzında sürdürdüğü bağımsız duruşunu bozmak hayalleri kuruyor..."

Faşist Anayasa ve yasaların, faşist kurum ve kadroların yerli yerinde durduğu, devletin, Kürt ulusal demokratik haklarının kabulüne dayalı bir dönüşüme girmediği koşullarda,

gerillanın vaatler temelinde Kuzey Kürdistan'ı terk etmesi, gerek ulusal demokratik hareket, gerekse de genel olarak işçi ve ezilenlerin demokratik hareketi bakımından çok ciddi bir risktir.

MLKP için, PKK'nin, durumun, bir başka ifadeyle aldığı riskin bilincinde olduğu açık bir konudur. Bu riskin barındırdığı tehlikeler önemlidir ve asla hafife alınamaz. Partimiz, inkarcı sömürgeciliğin masada kazanma hevesleri nedeniyle, sürecin daha büyük bir savaşa evrilebileceği ihtimalinin dikkatle gözetilmesi, tüm adımların bu temelde atılması gerektiğini hatırlatmayı devrimci sorumluluğu sayar...

PKK'nin bilinen riskleri aldığı koşullarda yapılması gereken, inkarcı sömürgeci faşist diktatörlüğü kuşatmak, halklarımızın birleşik mücadelesini yükselterek, devletin ve hükümetin süreci egemenlerin lehine çevirme planını parçalamak, Kürt ulusal demokratik taleplerinin, alevi demokratik taleplerinin, ulusal toplulukların demokratik taleplerinin, işçilerin, emekçilerin, kadınların ve gençlerin temel demokratik taleplerinin elde edilmesini sağlayacak koşulları oluşturmaktır. Çok açıktır ki, Kürt halkının ulusal kimliğinin, anadilde eğitim hakkının ve bağlı demokratik taleplerinin kabul edilmesi, işçi ve ezilenlerin temel demokratik haklarından yalıtılmış şekilde gerçekleşemez. Partimiz devrimci çalışmalarında bu görevini dikkatle gözetecek ve gereklerini yerine getirecektir"✪

Mevsimlik işçilik sürekli yoksulluk

Kürt coğrafyasını sömürmek, yer altı ve yer üstü kaynaklarını talan etmek ve Kürt Halkımıza ait her türlü değeri Türklüğe asimile etmek amacıyla, 30 yıldır inkar ve imha siyasetine dayanan kirlî bir savaş yürütülüyor Kürdistan'da. 90'lı yıllar kirlî savaşın yoğunlaştığı yıllardır. Savaş nedeniyle halkımızın, yurtları yuvaları talan edilmiş, geçim araçları ellerinden alınmış, yaşam alanlarından sürülmüştür. İşkencenin her türlü uygulaması, göz altında kaybetmeler yaşanmıştır. Bu yıllarda kirlî savaş nedeniyle 4 bin köy boşaltılmış ve 3 milyondan fazla insan göç ettirilmiştir. Kirlî savaş tam bir toplumsal travmaya neden olmuş, göç ettirilen insanlar, Türkiye ve Kürdistan'da çeşitli illere yerleşmiş ve yaşama mücadelesi vermeye çalışmışlardır.

Geçim araçları başta olmak üzere her şeylerini arkalarında bırakmak zorunda kalan bu insanlar Türkiye'nin değişik kentlerinde mevsimlik işlerde ve en ağır koşullarda çalışmaya zorlanmışlardır. Mevsimlik tarım işlerinde çalışan Kürtlerin sayısı 2 milyonu bulmaktadır. Mevsimlik tarım işçileri, hiçbir güvenceye sahip olmadan düşük ücretle ve en ağır koşullarda çalıştırılmakta, ayrımcılık, toplumsal dışlanma ve potansiyel suçlu muamelesi görmektedirler. Aileleriyle birlikte mevsimlik tarım işçiliği yapan çocuklar, sağlık, beslenme, ve barınma koşullarından yoksun kalmaktadırlar. Her türlü ayrımcılığa maruz kalmakta, ırkçı gerici saldırıların hedefi olmaktadır. Onlar, iş cinayetlerinin başlıca kurbanlarından. Çoğunluğu kadınlardan oluşan mevsimlik tarım işçileri, sadece ırkçı saldırılara değil, tacize, tecavüze uğramakta; ihmal ve istismar edilmektedirler. Bu işçilerin yüzde sekseni Kürt işçilerdir.

Mevsimlik tarım işçilerinin sorunlarını ele almak, bu sorunlara çözüm önerilerini tartışmak, işçilerin örgütlenerek insanca yaşama koşullarını elde etmelerini sağlamak amacıyla, Demokratik Toplum Kongresi (DTK) Emek Göç ve Yoksulluk Komisyonu tarafından, 6-7 Nisan tarihlerinde Urfa'nın Viranşehir İlçesi'nde Mezopotamya Mevsimlik Tarım İşçileri Kurultayı düzenlendi. Mezopotamya Mevsimlik Tarım İşçileri Kurultayı, işçilerin sendikalaşması, boşaltılan köylerin üretime uygun hale getirilmesi, köye dönüşün etkin biçimde desteklenmesi, mevsimlik tarım işçiliğini doğuran nedenlerin ortadan kaldırılması gerektiğine dikkat çekti. Türkiye'nin en ağır sömürü koşullarında çalışan işçilerin Kürtler olduğunun altını çizdi.

Kurultay, 'Mevsimlik Tarım İşçileri Derneği' kurma kararı aldı. Alınan karara göre; göç veren kent merkezlerinde kurulan dernekler bir çatı altında toplanacak ve il ve ilçe merkezlerinde işçileri bir araya getiren temsilcilikler oluşturulacak. Ayrıca örgütlenmenin tüm kademelerinde yüzde 40 cinsiyet kotası uygulanacak.

"Kürtlere yönelik inkar ve imha politikaları-

na bağlı olarak Kürt köylülerinin zorla göç ettirilmesi; neo-liberal tarım programıyla geçimlik tarım ekonomisinin yıkılması; Kürdistan'da topraksız ve az topraklı köylülüğün yaygınlığı, mevsimlik tarım işçiliğinin arkasındaki temel toplumsal ve politik gerçeklerdir. Kürt köylüsünü geçim araçlarından koparan, köyünde geçemez hale getiren ve mevsimlik tarım işçisi olmaya zorlayan bu koşullar tümüyle devletin siyasi ve ekonomik alandaki politikalarının ürünleridir" gibi tespitler yapılmış, ayrıca, "Son derece ilkel barınma koşullarında hem gündelik ev işlerinde hem de tarım işinde çalışan genç ve yetişkin kadınlar, aşırı çalışma nedeniyle sağlıklarını en çok yitiren, iş kazalarına en çok uğrayan ve sosyalleşme olanakları bakımından en kötü durumdaki işçilerdir. Mevsimlik tarım işçileri, ölü doğum ve bebek ölümü oranlarının en yüksek olduğu grubu oluşturmaktadır. Birçok durumda kadın işçilerin ücretleri erkek işçilere göre düşük tutulmaktadır" denilmiştir. Kurultay'da şu talepler öne çıktı:

1- Emekçileri 'mevsimlik' ve 'gezici' işçiliğe zorlayan koşullar ortadan kaldırılmalıdır. Ekolojiye ve gıda güvenliğine öncelik veren köklü bir Tarım Reformu yapılmalıdır. Göç ettirilen köylülerden, sonradan yerleştikleri kentlerden ayrılamayacak durumda olanları için bu kentlerde güvenceli iş alanları oluşturulmalıdır.

2- Mevsimlik tarım işçilerinin temel haklardan yararlanmalarını sağlayacak kapsamlı bir yasal düzenleme yapılmalıdır. Hizmet akdi, ücret, çalışma saatleri, sosyal haklar gibi temel haklar bakımından diğer işçilerle eşit haklar sağlanmalıdır. Sosyal güvenlik kapsamı içine alınmalı, sigorta primleri işverenler ve devlet tarafından ödenmelidir. Grev ve Toplu Sözleşme yasası içine alınmalı; kendilerini ilgilendiren tüm kurumlarda sendikaları aracılığıyla temsil edilmeli; Aracılık sistemi ortadan kaldırılmalıdır. Mevsimlik Tarım İşçilerini İzleme Kurulları üzerindeki devlet ve toprak sahibi vesayeti kaldırılmalıdır. Bu kurullar Mevsimlik Tarım İşçileri örgütlerinin etkin katılımına olanak sağlayacak biçimde yeniden düzenlenmeli, emek, meslek, kadın ve gençlik örgütlerinin temsilcileri de bu kurullarda temsil edilmelidir. Mevsimlik tarım işçilerinin ücretlerinin, çalışma saatlerinin üst sınırları, ulaşım, barınma, sağlık, eğitim, iş güvenliği ve güvenliklerinin sağlanmasına ilişkin tedbir ve uygulamalar işçi-

lerin eşit haklarla katılacağı kurullarda kararlaştırılmalıdır.

3- Mevsimlik tarım işçilerine yönelik dışlama, aşağılama ve şiddet politikaları durdurulmalı, çalıştıkları yerlerde temel yurttaşlık haklarından yararlanabilmeleri için gereken idari ve toplumsal tedbirler alınmalıdır. Mevsimlik tarım işçilerini 'potansiyel suçlu' olarak gören tüm idari uygulamalara son verilmeli, 'fişlenmeleri', yerleşim alanlarının sıkı gözetim altında tutulması uygulamaları kaldırılmalıdır. Kürt işçilere yönelik kısırtma ve saldırı politikalarına son verilmelidir.

4- Çocukların mevsimlik tarım işçisi olarak çalıştırılmasının önüne geçilmeli, işçi çocuklarının eğitim koşulları sağlanmalı, sağlıklarının korunması ve bakımları için kamusal destek oluşturulmalıdır. İşçi ailelerinin çocuk ücretine duydukları ihtiyaç ortadan kaldırılmalı, bu ailelere gelir desteği sağlanmalıdır. İşçi çocuklarına aşılama ve takip sistemi kurulmalı, beslenme, kreş ve anaokulu desteği sağlanmalıdır.

5- Kadın mevsimlik tarım işçilerinin üzerlerindeki çocuk bakımı ve ev işleri yükü kaldırılmalı, sağlık sorunlarının çözümü için özel bir sağlık politikası uygulanmalıdır. İşçilerin yerleşim alanlarında kreş, ortak mutfaklar ve çamaşırhaneler oluşturulmalıdır. Eşit işe eşit ücret ilkesi uygulanmalıdır. Kadın ve erkek işçiler toplumsal cinsiyet eğitiminden geçirilmelidir.

6- Mevsimlik tarım işçileri için insan onuruna uygun, güvenli ve ücretsiz bir ulaşım düzeni oluşturulmalıdır.

7- Mevsimlik tarım işçileri için çağdaş yaşama uygun, sağlıklı ve sosyalleşme imkanı sağlayan barınma alanları oluşturulmalıdır.

8- İşçilerin ücret ve çalışma koşulları, devlet, işveren ve işçi temsilcilerinin katıldığı müzakerelerle saptanmalı; belirlenen ücret ve çalışma koşulları işçi örgütleri tarafından denetlenmelidir. Çalışma süreleri günde 8 saati, haftada 45 saati aşmamalı; hafta tatili, bayram izni gibi dinlenme günlerinde yapılan çalışmalar için fazla mesai uygulanmalıdır. İşçiler için kıdem ve ihbar tazminatı sistemi oluşturulmalıdır. Çalışmadıkları dönemler için yoksulluk koşullarının altında olmayan bir yurttaşlık ücreti ödenmelidir.

9- Mevsimlik tarım işçilerinin sağlıklı yaşama hakkı güvence altına alınmalıdır.

Kurultay, mevsimlik tarım işçilerini örgütlemek, ulusal ve sınıfsal çıkarları etrafında öznelenmek bakımından önemli bir adımdır. Kürt sorununun siyasi, kültürel askeri boyutlarının daima meselenin sınıfsal boyutunu bastırıldığı ötedeki düşünülürken meselenin sınıfsal yanını öne çıkaran bir işleve sahip olduğunu söyleyebiliriz. Kurultay, Kürt işçi ve emekçileri ile Türk işçi ve emekçilerinin muhataplaşması, mücadelenin kardeşleşmesi ve birleşik mücadelenin zemininin güçlendirilmesi bakımından da son derece önemli ve mütevazî bir adım olarak değerlendirilebilir.✪

BARIŞI KADINLAR KONUŞSUN

'Barış görüşmelerine ve müzakere süreçlerine kadınların ve toplumsal cinsiyet perspektifinin katılması'nı öngören 1325 sayılı Birleşmiş Milletler (BM) kararı çikali 13 yıl oldu. Bu karar Türkiye için de geçerli olmasına rağmen Türkiye'de erkek egemen devlet aklı ve onun temsilcisi AKP iktidarı hiçbir zaman bu kararı gündemine almadı.

Kadınların, çözüm sürecinin tüm aşamalarında bulunması, sürdürülebilir bir barış olasılığını güçlendirdiği, uluslararası düzeyde kabul gören ve desteklenen bir görüştür. Türkiye'de 30 yıldır süregelen savaşta, ilk kez "barış" bu denli hayatımızın içinde. Ancak, bu sürecin başarısı başta kadınlar olmak üzere, toplumun tüm görünmeyen, dışlanan, sesleri duyulmayan, yok sayılan kesimlerinin katılımıyla mümkün. Tüm Ortadoğu'da barışa ne kadar ihtiyaç duyduğumuzu, bu topraklarda barış özleminin ne kadar görünür olduğunu Kürt Halk Önderi A. Öcalan'la devlet arasında görüşmelerin başladığından beri daha iyi görüyoruz. Biz kadınlar, bu gerici erkek egemen sisteme karşı, barışa duyulan ihtiyacı ısrarla vurgulayacak ve sözümüzü daha yüksek söylemeye devam edeceğiz. Biz 30 yılı aşan savaş sürecinde, ulusal özgürlük mücadelesinin en önünde, sözümüzü çok güçlü söyledik.

Barış görüşmeleri tarihin tüm zamanlarında savaşı yaratan erkeklerin elleriyle yapıldı. Fakat savaşın en büyük acısını yaşayan ve bütün yükünü çeken biz kadınlar bu süreçlere dahil edilmedik. İşte tam da burada biz Kürt kadınları bir şeyi talep ettik. Barışta söz sahibi olmak istiyoruz.

Ülkemizde yıllardır yaşanan savaş ve çatışma ortamında biz de payımıza düşeni fazlasıyla aldık. Kürt özgürlük hareketi yıllardır devlete karşı yürüttüğü mücadelede bugün devleti masaya oturtmuştur. Ve bir süredir 'barış' görüşmeleri yürütülmektedir. Ancak bu görüşmelerin başından beri, AKP hükümeti her zaman yaptığı gibi, yine kadınları yok sayan erkek egemen bir siyaset yürütmektedir. AKP, çözüm süreci adını verdiği bu dönemde, yıllardır ulusal hareket tarafından dillendirilen Akil İnsanlar Komisyonu'nu kurdu. Bu komisyonun bileşimine baktığımızda yüzdeler olarak kadınların dikkate değer bir şekilde yer almadığını görüyoruz. Kadınlar yok çünkü, bizim kalıcı bir barışı getireceğimizden korkuyor.

Yeryüzündeki bütün savaşları erkekler çıkardı, kadınlar ise barışta öncülük yaptı. AKP ve devletin samimiyetsizliğini buradan görebiliriz. Devletleşen AKP'nin de kadın politikası dünyadaki erkek egemen sistemin izininden farklı değil. TBMM'nin yüzde 86'sı erkeklerden, yüzde 14'ü kadınlardan oluşuyor. Dünya genelinde yaşanan tablo da bundan farklı değil. Öyle ki; 1992'den bu yana dünyada gerçekleşen 24 büyük barış sürecinde imzacıların sadece yüzde 2,5'i; ara bulucuların yüzde 3,2'si; tanıkların yüzde 5,5'i; müzakerecilerin

yüzde 7,6'sı kadınlardan oluştu. Bu da gösteriyor ki; kadınlar her ne kadar barış için emek harcasalar da resmîyette hiçbir temsilîyetleri yok. Barış içinde yaşamamızı sağlayacak şey, çözüm sürecinde kadınların karar mercilerinde eşit temsilîyetini sağlamak ve kalıcı bir barışı toplumun tüm ezilen kesimleri ile birlikte örmek gerekiyor.

Kürdistan da yaşanan savaşta biz Kürt kadınları, hem bu kavganın öncüsü ve en önemli öznesi olduk, hem de her şeye rağmen barışı savunduk. Bir yandan evlatlarımızı, eşlerimizi, kardeşlerimizi toprağa gönderirken, bir yandan da ikircimsiz bir şekilde barış mücadelesini yürüttük. Gözaltında, işkencede kaybedildi sevdiğimiz, yıllarca biz de onları hapis hane önlerinde onları aradık. Evlatlarını savaşta kaybetmiş Kürt analarının barış ve demokratik çözüm talepli Barış Anaları hareketi, tıpkı 12 Eylül cuntası ve devamında evlatlarını kaybeden Cumartesi Anneleri gibi, Arjantinli Plaza De Mayo Anneleri gibi, evlat acısını en derinden hissedenler olarak barış mücadelesinin bayraktarı olduk. Dili yasaklanan bizler bilmediğimiz şehirlere sürgün edilirken açlığı ve yoksulluğu yaşadık. Boşaltılan

köylerimizin meydanlarında eşlerimizin, oğullarımızın, kızlarımızın cırılçıplak dayak yemelerini seyrettik. Özgürlüğün asi sesine cevap verip dağları mesken edenlerimizin cansız bedenlerine dahi işkence edildi. Analarımız ulusal mücadeleye katkı sunmak için kavganın güllerine yardım etti diye oğlu yaşındaki askerlerin tecavüzünü yaşadı. Kürt nüfusunu doğum kontrolleri ile yok etmek için uğraşan devletin kısırlaştırma politikalarını yaşadık.

Savaşın bütün acılarının yanında erkek egemen yapısı, kadın üzerindeki taciz, tecavüz, ve cinsel şiddetin boyutlanarak sürdürülmesi anlamına geldiği ve bu boyutun kadının eşitlik-özgürlük mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olduğu için biz olmadan barış olmaz. Savaşta yaşadığımız şiddet ve zulüm görünmediği gibi yürek acımız da görülmüyor. Bundan dolayı savaşı da barışı da erkekler konuşuyor. Emegimizin ve bizim olmadığımız barış gerçek bir barış olmayacaktır. Bu nedenle biz kadınlar barışın gelişmesi için dünden daha fazla mücadeleye edecek, adil, onurlu bir barış için sokakları zapt etmeli ve barışı getirmeliyiz bu topraklara.✪

Esin öğretmenin katiline müebbet hapis

Siirt'te ilkököl öğretmeni eşi Esin Güneş'i uçurumdan atarak öldüren Güven Güneş, müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Siirt Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya, tutuklanan Güven Güneş ve tutuksuz sanık Beşir Üzümlü'nün yanı sıra Esin Güneş'in ailesi ve avukatları katıldı.

Mahkeme heyeti, sanık ve mağdur avukatlarının taleplerini aldıktan sonra kararı açıkladı. Heyet, Esin öğretmenin katili Güven Güneş'e "Bilerek, planlayarak ve kasten adam öldürmek" suçundan müebbet hapis cezası verdi. Mahkeme, diğer sanık Beşir Üzümlü'e ise adli kontrol kararı uygulayarak yurtdışına çıkış yasağı getirdi.

Duruşma çıkışında açıklama yapan BDP Diyarbakır Milletvekili Nursel Aydoğan, verilen kararın önemli olduğunu belirtti, diğer davalar için emsal teşkil etmesi gerektiğini söyledi. Esin öğretmenin annesi Fahriye Işık da, bugüne kadar kendilerini yalnız bırakmayan herkese teşekkür etti, "Başka Esinler ölmesin diye herkes üzerine düşünme yaptı" dedi.

Avukat Gökçesu Özgül, Güven Güneş'e müebbet hapis cezası verilmesinin önemli olduğunu söyledi. Avukat Özgül, beraat eden taksici Beşir Üzümlü'nün de cinayete ortak olduğunu düşündüklerini ifade ederek, cezalandırılması için hukuk mücadelesini sürdüreceğini bildirdi.✪

Müzakere, Aşitî, Wekhevî

Zap ve Oremar yenilgisi sömürgeci ordu için 'deplasman' yenilgisiydi. Rejim bakımından bütün yıpratıcı sonuçlarına rağmen mazur görülebilirdi. Oysa Şitazîn'den başlayarak ve Şemzînan'da tamamlanan çıkış öyle değildi. Sömürgeci ordu 'kendi evi'nde çok ciddi bir yenilgi aldı. Gerilla sömürgeciliğin otoritesini yıktı, kendi otoritesini inşa etti. 'Alan tutma' hamlesi gerilla savaşı ile mevzi savaşını belli düzeylerde birleştirdi. Gerilla açık bir üstünlük kazandı. Bunun üzerine sömürgecilik yüzünü yeniden İmralı'ya dönmek zorunda kaldı.

Buraya nasıl gelindi?

Kürt sorununun çözümü ekseninde 2013 başından bu yana tarihsel gelişmelere tanık oluyoruz. Birçok bakımdan yeni olgular barındıran bu süreç, yine tarihsel diyebileceğimiz 2012 yılı içinde ortaya çıkan gelişmelerin ardından şekillendi. 2011 yazında Oslo'da devrilen masa bir yılı aşan bir sürenin ardından yeniden kuruldu. Ne ki, bu kez önemli oranda farklı koşullara, farklı dengelere ve elbette masanın bir yanındaki Kürt özgürlük hareketinin edindiği ciddi deneyime yaslanıyor.

Kürt ulusal demokratik hareketi, 2012'de ilan ettiği ve adına 'devrimci halk savaşı' dediği askeri inisiyatif üstünlüğünün yanı sıra, açlık grevinde somutlaşan politik inisiyatif üstünlüğünü de arkaladı.

Oslo'da gerçekleştirilen müzakereler, sömürgeciliğin Zap ve Oremar gibi çok ciddi askeri yenilgi süreçlerinin ardından ortaya çıktı. Fakat AKP hükümeti, hem sömürgeci hırsıyla hem kendine aşırı güvenle hem de seçimlere dönük pragmatist tutumuyla, Kürt halkımızın uzattığı barış elini havada bırakmakla yetinmeyip kanla, katliamla ve zindanla kırmaya çalıştı. Çelê'yi, Roboskî'yi gerçekleştirdi. 10 binden fazla yurtseveri zindanlara koydu. Ne ki, Ankara'daki hesap Şitazîn'den, Şemzînan'dan, Kürdistan sokaklarında boy veren serhildan ateşlerinden döndü. Bu, imhaya dayalı tasfiyeci sömürgeci stratejinin iflası oldu.

Zap ve Oremar yenilgisi sömürgeci ordu için 'deplasman' yenilgisiydi. Rejim bakımından bütün yıpratıcı sonuçlarına rağmen mazur görülebilirdi. Oysa Şitazîn'den başlayarak ve Şemzînan'da tamamlanan çıkış öyle değildi. Sömürgeci ordu 'kendi evi'nde çok ciddi bir yenilgi aldı. Gerilla sömürgeciliğin otoritesini yıktı, kendi otoritesini inşa etti. 'Alan tutma' hamlesi gerilla savaşı ile mevzi savaşını belli düzeylerde birleştirdi. Gerilla açık bir üstünlük kazandı. Bunun üzerine sömürgecilik yüzünü yeniden İmralı'ya dönmek zorunda kaldı.

Bakur'dan Rojava'ya

Kürt sorununa çözüm arayışları ve bu eksenindeki tartışmaların tarihi esasen çok yeni değil. Özal'ın burjuva temelde 'çözüm' arayışları, hala üzerindeki sis perdesi aralanmayan ölümüne yol açarken, sömürgecilik cephesinde sorunu yeni bir biçimde ele

almaya dönük tartışmaların da başlangıcına işaret eder.

Şimdiye kadar kelimenin gerçek anlamıyla savaş alanını düşmanına terk ederek kaçıp giden ve askeri yenilgiyi (ve haliyle politik yenilgiyi) açıkça kabullenen bir taraf olmadı. Politik ve askeri üstünlüğün bir o yana bir bu yana salındığı veya kısmi denge evrelerinin yaşandığı bir savaş süreci geride kaldı. Bugün iç, uluslararası ve bölgesel şartlardaki esaslı gelişmeler, tarihinde ilk kez, Kürt ulusal demokratik hareketi için bu denli bir avantaj dizilimi meydana getirdi.

Şitazîn-Şemzînan'da gerillanın sergilediği açık askeri inisiyatifin yanında, binlerce politik tutsağa rağmen halkımızın yer yer serhildanlarla mücadelecî duruşunu sürdürmesi ve kitlesel faşist tutuklama terörünün boşa çıkartılması, nihayetinde büyük

Demokratik Özerklik ulusal özgürlük ve devrim yürüyüşünde bir mevzi, bir eşiktir. Açılmakta olan bu yeni dönemde de sosyalist yurtseverler Kürt ulusal kimliğinin resmen tanınması, kolektif ulusal hakların kazanılması, anadilde eğitim ve demokratik özerklik için güncel mücadelelerini kararlılıkla sürdürecektir.

açlık grevi hamlesiyle Öcalan odaklı genel politik halk direnişinin başarılması sömürgeci faşizmin özgürlük hareketi saflarında yaratmayı hesapladığı irade kırılmasının bizat sömürgecilik saflarında mayalanmasını sağladı. Buna, elverişli uluslararası ve bölgesel konjonktür eklendi. İşte inkârcı sömürgeciliği sarsıp Abdullah Öcalan'la müzakereyi AKP hükümetine dayatan ve halkımızın özgürlük mücadelesi açısından işaret ettiğimiz avantaj dizilimi buradadır.

İnisiyatif ile avantajların bu tarihsel çakışmasında hiç kuşkusuz öne çıkan ve diğer olgulara kıyasla orijinalitesi tartışmasız olan başlıca gerçek Rojava'dır. PYD Rojava Kürdistan'da, hem gerici Esad diktatörlüğüne hem de emperyalizmin işbirlikçisi Hür Suriye Ordusu çetelerine mesafe alarak, ulusal bir devrimin gerçekleşmesine öndertlik etti. Rojava'da halkımız kendi demokratik özerk yönetim sistemini inşa girişti. Rojava'da halkımızın kazanacağı ulusal haklar, sömürgeci Türk devletinin

Suriye'ye dış bilemesinin öncelikli nedeniydi. Fakat bu doğrultuda oluşturulan ve 'eski dost' Esad'ı düşmanlaştıran bu Suriye politikası, ABD'nin vize vermemesiyle karaya oturdu.

Rojava'da Kürt devrimini, Bakur'daki halkımıza büyük moral ve güven aşlamakla kalmadı, AKP hükümetini de köşeye sıkıştıran bir rol oynadı. Başûr'daki mevcut ulusal statü ve üstelik olayların gitgide Başûr'da bağımsız Kürt devletleşmesi yönünde seyretmesi Türk sömürgeciliğini zaten olağanüstü zorlamış ve kırmızı çizgilerini silmeye mecbur bırakmıştı. Buna Rojava devriminin eklenmesi denklemi iyiden iyiye değiştirdi. PYD Rojava mevzisini korumak amacıyla Hür Suriye Ordusu'nun bazı güçleriyle ulusal çıkarlar açısından meşru bir anlaşma yaptı. Savaşmak durumunda kaldığı düşmanların sayısını bu sayede azaltırken, Esad diktatörlüğünün olası devrilişini izleyecek dönemde ulusal statüyü güvencelemenin imkânlarını genişletti.

Barışı içeriksizleştiren AKP

Başbakan Tayyip Erdoğan savaş meydanında bileğini bükemediği özgürlük hareketini müzakere masasında zayıflatma arayışında. AKP barışı içeriksizleştirmek, kapsamlı burjuva-demokratik reformlar gerçekleştirmeksizin sonuca gitmek istiyor. Ulusal inkâr çizgisinden geri adım atmaya yönelmesine rağmen, yakın vadede meselelerin bireysel kültürel hakların ötesine geçmesini engellemeye uğraşiyor. Ulusların eşitliğini ve kolektif ulusal hakları kabule yanaşmıyor. Binlerce Kürt siyasetçisinin tut-saklığını koz olarak kullanıyor. Medya Savunma Alanları halen bombalanıyor. Başbakan Erdoğan Roboskî vahşeti örtbas edilirken barıştan bahsediyor. Daha dün Murat İzol'un Amed'de polisler tarafından katledilmesi ve Dicle Üniversitesi'ndeki polis destekli Hizbul-kontra saldırısı sömürgeci faşizm gerçeğini resmediyor.

AKP hükümeti rejim krizinin başlıca kaynağı olan Kürt ulusal demokratik mücadelesinin hararetini yatıştırmayı ve gerilla belasını başından savmayı, böylelikle rejim krizini en azından ötelemeyi, buradan alacağı sonucu Tayyip Erdoğan'ın başkanlığı formundaki yeni bir gerici burjuva rejim biçimine geçişin kaldırıcı yapmak istiyor.

Amerikan emperyalizminin bu denklemin içinde yer aldığı şüphe götürmez. ABD'nin

Türk burjuva devletine Ortadoğu'da biçtiği taşeron rolü, Türkiye'de rejim krizine yeni çareler bulma arayışını ve Türk burjuva devletinin bölgede etkinleşecek tarzda yapılandırılmasını koşulluyor.

Türkiye Cumhuriyeti kuruluşunu neredeyse bir asır önceki Türk-Kürt anlaşmasına borçlu. Fakat Mustafa Kemal yönetiminin cumhuriyet tarihindeki ilk icraatlarından biri anlaşma yaptığı Kürtleri sırtlarından hançerlemek oldu. Bugüne uzanan ulusal inkar ve imha siyaseti böyle başladı. Bir asır sonra yeni bir anlaşmanın zemini oluşurken, sömürgeci Türk burjuva devlet geleneğini özümseyen AKP'nin Kürt özgürlük hareketini yine arkadan hançerleme fırsatını kollayacağı açık. Oluşan barış havasının bu bakımdan sürekliliği ve istikrarı şüpheli, gerginlikler ve gerilimler taşıyacağı da açık. Ama ne halkımız ne de özgürlük hareketi bir asır öncesinin Kürtlere benziyor. Ulusal demokratik hareket halkçı karakteriyle, yaygın ve dinamik örgütlülüğüyle, savaş ve siyaset yapma kapasitesiyle ve tarihsel tecrübelerine sahip oluşuyla arkadan hançerlemenin artık öyle kolay olmadığı ciddi bir güç oluşturuyor.

Özgürlük hareketinin yeni dönemi

Öcalan ve Kürt özgürlük hareketi müzakere masasına otururken sürecin politik risklerini elbette göze aldılar. Şimdi Kuzey Kürdistan'da silahlı ulusal mücadeleden silahsız ulusal mücadeleye geçiş yoluna girilmesi yeni bir tarihsel dönemi başlatıyor.

Özgürlük hareketi, sömürgeciliğin ulusal inkârdan geri adım atmasına ve Kürt siyasetinin legal mücadele alanının genişlemesine karşılık Kuzey'deki gerilla güçlerini Kürdistan'ın diğer parçalarına çekmeye hazırlanıyor. Kuzey'de mücadelenin fiilen elde ettiği kimi kazanımları resmileştirme ve barışçıl demokratik mücadele yoluyla daha geniş ulusal haklar kazanma stratejik çizgisinde yürümeyi tasarlarlarken, bölgedeki mevcut ve olası çelişki ve çatışmalar içinde silahlı güçlerini Kürdistan'ın diğer parçalarında korumayı ve yeni mevziler kazanmayı hedefliyor.

Öcalan'ın doğrudan ve açıktan devletle muhataplaşması, Türk halkı nezdinde de giderek meşru bir siyasi figüre dönüşmeye başlaması özgürlük hareketinin büyük kazanımı ve gücünün göstergesidir. Demokratik Özerklik talebinin -şimdilik- geri çekilmesi, gerillanın Başûr ve Rojava'ya çekilmesi ise halkımız ve özgürlük hareketi açısından bazı riskler barındırmaktadır.

Ulusal hakların aşamalı kazanılmasını hedefleyen reformcu gelişme stratejisi, yine de bugün verili tabloda ve politik denklemde Kürt halkımızın devrimci dinamiklerinin canlı ve taze kalmasına olanak tanımaktadır. Ulusal demokratik hareketten ve Kandil'den gelen 'savaşa da barışa da hazırız' şeklindeki kararlı açıklamalar da bunu doğrular nitektedir.

Sosyalist yurtseverler mücadelede

Demokratik Özerklik ulusal özgürlük ve

devrim yürüyüşünde bir mevzi, bir eşiktir. Açılmakta olan bu yeni dönemde de sosyalist yurtseverler Kürt ulusal kimliğinin resmen tanınması, kolektif ulusal hakların kazanılması, anadilde eğitim ve demokratik özerklik için güncel mücadelelerini kararlılıkla sürdürecektir.

Barış atmosferinin gelişmesi, AKP hükümetinin, halkımızın ve özgürlük hareketinin taleplerini karşılama yönünde atacağı adımlara bağlıdır. TBMM, gerillanın güvenceli çekilmesi için gerekli yasaları acilen çıkarmalıdır. Her türlü askeri ve polisiye saldırı durdurulmalı, Terörle Mücadele Kanunu kaldırılmalı, tüm siyasi tutsaklar serbest bırakılmalıdır. Barış yolunda Abdullah Öcalan mutlaka özgürlüğüne kavuşmalıdır. AKP'yi bu adımları atmaya zorlayacak güç ancak ve yalnızca halkımızın mücadele azmidir. Halkımızın derinden özlemini duyduğu adil, onurlu ve demokratik barış bu mücadeleyle AKP iktidarından sökülüp alınacaktır.

Gerçek demokratik çözüm ulusların tam hak eşitliğinin sağlanmasında, gerçek demokratik kaynaşma halk cumhuriyetleri birliğinin kurulmasındadır. Bunun için faşist sömürgeciliğin halklarımızın birleşik devrimiyle alaşağı edilmesi şarttır. Dolayısıyla, ezilenler açısından barışçıl mücadeleler ne kadar meşruysa, zalime karşı şiddete başvurma hakkı da o kadar meşrudur.

Tarihsel kavşakta milyonları buluşturan 2013'ün o görkemli Newroz'unun bir kez daha ortaya koyduğu gibi, ancak halkımızın eylemliliği büyütülerek ve edinilmesi olası yeni demokratik kazanımlar ulusal özgürlük mücadelesini ivmelendirmenin basamağı yapılarak faşist sömürgecilik ve onun başında bulunan AKP hükümeti geriletilebilir. Müzakere sürecinde gündemde olan demokratik hakları devrimci gelişmenin imkanları olarak değerlendirmekle, reformları devrime tabi kılan bir yoldan yürümekle halklarımızın özgür ve demokratik geleceğini birlikte inşa etme amacına doğru ilerlenebilir.

Özgür Kürdistan'ın ise Kürt halkımızın kendi geleceğine sahip çıkan muazzam azminin, Mezopotamya'dan yükselip bütün bölgede halkların baharını muştulayacak devrimin büyük eseri olacağı şüphesizdir.✪

Halk AKP'den somut adım bekliyor

Kürt sorununun çözümü konusunda yeni bir eşikteyiz. Kürt Halk Önderi A. Öcalan, "silahlı direniş sürecinden demokratik siyaset sürecine kapı açıldı" dedi, HPG, PKK ve KCK, ateşkes ilan ettiğini açıkladı. Gelişmeler yıllardır barış diye haykıran Kürt halkını daha da umutlandırdı. Ancak halk, 'temkinliyiz' diyerek, daha somut adımların atılmasını bekliyor.

Çözüm tartışmaları eksenli gelişmelerle ilgili düşüncelerini almak için ses kayıt cihazımızı halkımıza uzatıyoruz...

İhsan Kaya (Amed-Esnaf) - Sayın Öcalan'ın açıklaması çok çok olumlu. AKP Hükümeti'nin de ne kadar samimi olduğunu göreceğiz. Daha hükümet tarafından atılan bir adım olmadığını görüyoruz. Örneğin, 'KCK' operasyonları kapsamında tutuklanan Kürt siyasetçiler halen tutuklu, askeri operasyonlar halen sürüyor. Bir şüphe var hala. Perde arkasında ne konuşuldu bilmiyoruz. Ama olumlu şeyler konuşulmuştur ki, bugün, gerilla ateşkes ilan ettiğini açıkladı. Yıllardır bu topraklar kan kusuyor. Esnafından tutun vatandaşına kadar kimse ne rahatça dükkânına gidiyor ne de evine. Şimdi düşünün, insanın huzurla yaşaması kadar güzel bir şey var mıdır?

Eşref Yaşar (Amed-Esnaf) - Gerillanın sınır dışına çekilmesine dair yapılan çağrı, her şeyin bittiği anlamına gelmez. Bu yeni bir paradigmanın ortaya çıkması demektir. Buna AKP Hükümeti'nin nasıl bir cevap olacağını tüm Türkiye kamuoyunun iyi anlaması lazım. Bu ateşkes ve gerillanın çekilmesi durumu her şeyin bittiği veya AKP Hükümeti'nin barış ve demokrasi için olumlu bir adım attığı anlamına gelmez. Artık bu noktadan sonra sıra Türkiye ve AKP Hükümeti'nde. Şimdi herkesin AKP'ye, sisteme karşı uyanık olması gerekiyor. Uyanık olunmaz ise büyük bir gaflet olur.

Gerilla anaları, asker ve polis anaları bu sürece sahip çıkmalıdır. Bu sürece sahip çıkmak barış, özgürlük ve tüm halkların birliği için olacaktır. Bu savaşta yaşamını yitiren tüm gençlerin anne babaları barış için adım atmalı.

Murat Akın (Amed) - Bu süreç çok iyi geçiyor. İsteğimiz, bu sürecin daha da güzel geçmesidir. Bu kanı bir şekilde durdursunlar. Diyalog ve siyaseti esas alarak oturup oturuna bağlasınlar istiyoruz. 30-35 yıldır zulüm içindeyiz. Artık yeter diyoruz, bu zulmü istemiyoruz, kabul de etmiyoruz. Sağlık, kardeşlik, barış, özgürlük ve Önderliğimizin serbest bırakılmasını istiyoruz. Yani bu kanın durması için ne gerekiyorsa yapılmalıdır.

Devlet şimdilik siyaset olarak iyi bir dil

kullanıyor gibi görünüyor. Hükümetten bu sürece dair iyi şeyler yapmasını bekliyoruz. İyi görünen sürecin, güzel devam etmesini istiyoruz. Önderliğimizin gönderdiği mesaj da bu anlamda çok olumlu. Mesajında çözüme ilişkin hükümeti zorda bırakacak hiçbir zorluğa yer vermemiş. Süreci olumlu değerlendirmiş.

Pervin Bayar (Amed) - Artık barış istiyoruz. Yeter artık bu kadar insanların öldüğü. İki taraflı da artık yeter. Kürtlerin hakları verilsin, kimliğimiz kabul edilsin. Her şey iyi görünüyor ama hükümete güvenmiyorum. Çünkü yıllardır ateşkes oluyor, barış olacak diyorlar ama hükümet her zaman ağzından çıkanı yapmıyor. Ama bu sefer daha umutluyum.

İbrahim Kaçan (Amed) - Öncelikle barış istediğimizi söyleyeyim. Önderliğimizin mesajını da manifesto olarak görüyoruz. Ve bundan dolayı onun söylediklerinin arkasındayız. Devletin de Kürtlerin lehine adım atması gerekiyor. Başta anadilimiz olmak üzere diğer haklarımızı güvence altına alması gerekiyor. Tabi AKP'ye, devlete dair hala bir inancımız ve umudumuz yok. Hiçbir zaman da olmadı. Çünkü bugüne kadar hep bizi kandırdılar. Ama yine de umarım ki bu kez halkımız kandırılmaz.

Gülizar Levent

Gülizar Levent (Amed) - Newroz'umuz çok güzel geçti. Barışın gelmesini istiyoruz. Artık kanın dökülmesini, gençlerimizin ölmesini istemiyoruz. Önderliğimizin gönderdiği mesaj bunun için bir adımdı. Artık karşı tarafın ne diyeceğini göreceğiz. Türkler de, Kürtler de bizim çocuklarımız. Hepsisi bizim çocuklarımız. Hiçbirinin savaşlarda ölmesini istemiyoruz. Bu savaşın bitmesi ve artık ölümlerin yaşanmaması için hep duacı olduk. Yine de olacağız.

Mustafa Şahin (Antep-İşçi) - Barış sürecinin sağlıklı olması için öncelikle AKP'nin sağlam bir güvence vermesi gerekiyor. Eğer bir geri çekilme olursa barış süreci içerisinde bunun meclis kararıyla olması gerekiyor. Yoksa bu insanlar neye güvenerek silah bırakacaklar. Kürt halkının taleplerinin kabul edilmesi gerekiyor. Başta KCK ve tüm tutsakların ser-

best bırakılması gerekiyor, A. Öcalan'ın serbest bırakılması gerekiyor. Anayasa AKP'nin istemleri doğrultusunda değil halkın kararı ve onayı doğrultusunda baştan sona değiştirilmelidir. İlk olarak Roboskî olmak üzere katliamların hesabı sorulmalı ve sorumlular açığa çıkarılmalıdır.

Yaklaşık iki yıl oldu ama ortada hiçbir şey yok. Eğer gerçek bir barış olursa iki taraflı adım atılmalıdır. PKK yıllardır tek taraflı ateşkes ilan ediyor, ama devlet adım atmıyor, ateşkes iki taraflı olmalıdır. Bugün barış konuşuluyor ama insanlar ölmeye devam ediyor, neden bu insanlar ölsün. Müzakereler sağlıklı ve güvenilir bir şekilde devam etmelidir. Bir taraftan barış konuşuluyor ama bir tarafta günlerdir Dicle Üniversitesi'nde olaylar devam ediyor. Bu belli kesimlerin bilinçli bir kıskırtmasıdır. Bu sürece katkı sunmayan CHP ve MHP ise çıkarıcı yaklaşıyor. Eğer barış olursa, silahlar susarsa hiçbir yerden çıkarları olmayacak bu yüzden hiçbir katkı sunmuyorlar ve süreci baltalamaya çalışıyorlar. Bu dönemde barıştan yana olan herkesin, devrimci, demokrat ilerici tüm kesimlerin süreci güçlendirmesi gerekiyor. Birleşik ve ortak mücadele önemlidir ancak böyle kazanımlar elde edilebilir.

Orhan Şahin (Antep-Öğrenci) - Sürecin en önemli noktası 30 yıldır devam eden çift taraflı ölümlerin kısa bir süreliğine de olsa durmasıdır. Devamının gelip gelmeyeceğini kestiremiyoruz ama ölümlerin durması her iki taraf için de olumludur. Bu sürecin devamı sadece AKP ile değil muhalefet ve tüm güçlerin bu sürece destek vermesiyle sağlanabilir. Bunun yanı sıra sadece siyasi partiler değil tüm kurum ve kuruluşların, bu savaşta yakınlarını kaybetmiş tüm insanların aileleri birleşerek sürece katılmalı ve fikirlerini söylemelidir. Eğer barış sürecinde PKK'nin geri çekilmesi katkı sunacaksa bu durumda AKP'nin kesinlikle kalıcı bir çözüm üretmesi gerekiyor. Kalıcı çözüm o insanların silahı bırakıp yurtdışına çekilmesi değildir. Başta istenilen tüm taleplerin kabul edilmesi ve geri çekilme koşulları için güvence verilmesi gerekiyor. Kürtlerin bir ulus olarak uluslar arası tanınması bunların başında gelir. MHP'nin bu süreçte böyle bir tutum alması normal çünkü tarafı belli. CHP ise tarihten bu güne ne yaptığını bilmeyen bir partidir. Ama CHP bu tutumuyla kendisini yok etmeye mahkûm edecektir. Sonuç olarak Kürt ve Türk halkları 30 yıldır bu savaşta eziyet ve zarar görmüştür. Bu süreçte ise el ele verip buna bir dur demeleri gerekiyor.

Halim Güllü (Antep-Esnaf) - Bu barış sürecinde eğer iki taraf adım atarsa barış olabilir ve bu süreç devam edebilir. Kürt halkının bazı istekleri var, bu istek ve talepler kabul edilmelidir ki süreç sağlıklı bir şekilde ilerleyebilsin. Bu istek ve talepler en doğal ve karşılanması gereken taleplerdir. Barış sağlıklı bir şekilde getirildiğinde doğudaki halk da artık rahat edecektir, ekonomik olarak gelişecek ve turizme açılacaktır. PKK'nin geri çekilmesi için anayasal güvence zorunludur. Silahlı mücadeleden meclise gelirse ve siyaset orada yapılırsa daha sağlıklı olacağını düşünüyorum. Meclisteki bütün temsilciler de kendi halkının taleplerini rahat rahat konuşabilir ve orada bir çözüme kavuşturulabilir. Tabii devlet cephesinden bunu istemeyenler de var. Mesela barışı MHP istemiyor, Ordu istemiyor. Çünkü barış olursa onların da bir varlık nedeni kalmayacak ortada. CHP bugün çözüme katkı sunmuyor. Kendisi o kadar başta kaldı, oylarının çoğu Kürt ve Alevilerin oyları, niye çözemedi o zaman? Herkesin bu sürece destek vermesi gerekiyor, güçlendirmesi gerekiyor. Akan kanı düşünmüyorlar. Aslında halkların kendi arasında bir sorunu yok, olamaz da, ama var olan sorunu çözmek yerine kışkırtanlar var. Bu dönem zor bir dönem ve bu sorunlar ancak herkesin katkı sunmasıyla bir sonuca kavuşturulabilir.

Mehmet Fatih Demir

Mehmet Fatih Demir (Antep-Esnaf) - Sağlıklı bir barış için herkesin itinalı davranması gerekir. Akan kanın durması gerekiyor. Bu sürecin ilerleyebilmesi için kiminle görüşmek gerekiyorsa, kiminle anlaşmak gerekiyorsa görüşmek ve anlaşmak gerekiyor. Ortada 30 yıldır ölen gencecik insanlar var. Tabii ki farklı görüşler vb.. olacak, bunları reddetmemek gerekiyor. Bu ülkede insanları korumak için bir anayasa var zaten. Kürtlerin talepleri kabul edilmelidir. Kürtler kendi dilinde eğitim görebilmelidir. Herkes kendi dilinde konuşabilmelidir, ama bir tane de resmi dil olmalıdır. Sonuç olarak ölümlerin durması için ortak bir düzen kurmak gerekiyor.

Feyzi Şahin (Antep-Esnaf) - Barış konusunda umutlu olmak istiyorum. AKP'ye güvenmiyoruz ama güvenmek istiyoruz. Geçmiş deneyimlerden de biliyoruz. Eğer adım atılacaksa bunun anayasal güvenceye kavuşturulması gerekiyor. AKP ikna edici adımlar atmalıdır. Olası bir savaş ve ölümler artık kimsenin yararına olmayacaktır. Seçilen akıl insanları AKP yönlendirmemelidir. Bölge temaslarını kendileri yapmaları gerekiyor. Başkanlarını vb kendileri seçmelidir. Bu akıl insanlar kesinlikle tarafsız olmalıdırlar. AKP, akıl insanlar üzerindeki baskısını çekmelidir ve sağlıklı bir çalışma yürütmeleri için olanak sağlanmalıdır. Bu sürece muhalefet de destek vermelidir. Aslında MHP kendi üzerine düşeni yapıyor, kendi çizgisinde tutarlı davranıyor ama CHP tutarlı davranmıyor. Son 15 yıllık süreçte sürekli bocalıyor. Kendi içinde bir fikir birliğine varmalı ve sürece destek vermeli, güçlendirmelidir. Bugün aynı tutarsızlığı AKP de kendi içinde yaşıyor. AKP, milliyetçi tabanı da kaybetmek istemiyor. AKP'nin söylemi ve eylemi bir olmalıdır. Kendisine devrimci, demokratim diyen kesimler de sürece katkı sunmuyorsa dahi çözümsüzlük üretmemelidirler. Türk halkı ve başta asker aileleri olmak üzere sürece yer almalıdır. Sonuç itibarıyla bu savaşta onların da çocukları ölüyor, barış ancak bu şekilde kalıcılaşabilir. Zorunlu askerliğin kaldırılması ve yerine vicdani ret hakkının getirilmesi gerekiyor. Türk halkının artık bu paranoyadan kurtulması gerekiyor. Kürt ve Türk halkının birleşip demokratik bir cumhuriyetin kurulması için mücadele vermesi gerekiyor. Herkes kendi kimliği, dili, inancı ve bilinciyle var olması gerekiyor.

Muharrem Özbey (Meletî-İşçi) - Barışı sonuna kadar desteklerim. Hangi koşullarda nasıl olursa olsun. Dicle Üniversitesini olaylarını düşünürsek, devletin halkın güvenliğini alması gerekiyor ki insanlar da rahat konuşsun. Türk aydın yazar sanatçı ve devlet, adım atarsa bu süreç anlaşılır. Aylardır hiç cenaze gelmiyor, bu sevindirici bir durum. Ne asker ne gerilla. Eğer bir ülkede anneler ağlamıyorsa en büyük zenginlik, en büyük barış budur. Toplumda karşılıklı bir tepki olmuyor. Birlikte bir ülke olmanın farkına varıyoruz. Beklentim, devlet ve polis barıştan yana olursa, halkın güvenliğini alırsa, halk da barıştan yana adım atar. Burada devlete iş düşüyor. AKP bizi bu zamana kadar oyaltıyordu. Bugün bir başlangıç var, bunu olumlu buluyorum. Devlet veya iktidar, bütün halklara eşit bir şekilde davranırsa Alevi, Kürt, Laz, Çerkes'lerin haklarını gerektiği gibi verirse işte o zaman kalıcı bir barış olur. En büyük beklentim devletin bütün halka eşit mesafede durması ve barışın gelmesidir.

Hüseyin Ak (Meletî-Öğretmen) - Kürt halkının talepleri tam olarak sağlanmadığı sürece bir barıştan bahsetmek mümkün değil. Talepleri somutlarsak; anadilde eğitim, anadilde kamu hizmeti, daha fazla özerklik ve demokratik anayasa. Halkın yapımına katıldığı bir anayasa. Hapishanelerdeki siyasi tutsakların bırakılması ve diğer etnik gruplar ve Alevi yurttaşların demokratik taleplerinin karşılanması da barışın diğer olmazsa olmazlarıdır. AKP iktidarının 11 yıllık dönemi boyunca yaptıkları, bize barışın gelmesi veya kalıcılığı konusunda umut vermiyor. Ama demokratik kitle örgütleri ve halkın bu sürece daha fazla katılması AKP'nin

Muharrem Özbey

yapacaklarından daha önemli. Bence AKP insanların barış konusundaki umutlarını siyasi malzemeye çevirme konusunda bir izlenim yaratıyor. Bana göre sürecin esas anahtarı AKP'den ziyade Kürtler, Aleviler, diğer etnik gruplar ve özellikle Türklere. Halkların barış için verecekleri mücadele önemlidir.

Mahmut Arıca (Meletî-İşçi) - Türkiye'de ilk önce bir anayasa yapılmalı. Bu anayasada bütün insanların hakları korunmalı. Sonra da Kürt halkının talepleri anayasaya girmeli. Alevilerin de aynı şekilde hakları bu anayasada yer almalı. AKP hükümeti, Kürtleri bitirmek istiyor. Daha dün kadar kimyasallarla insanları katlediyordu. Kürtler her şeye rağmen direndi. Açlık grevleriyle birlikte A. Öcalan muhatap alındı. En son Newroz'la birlikte Kürt halkını direnişi AKP'yi çözüme zorladı. Bugün AKP bir adım atmıştır. Umarım bu barışa evrilir. Ben bir Kürt Alevisiyim, bugün AKP, sürüleştirme politikası yürütüyor. Alevilere zorunlu din dersi dayatıyor. Yeni yapılacak anayasaya Kürtlerin ve Alevilerin eşit bir şekilde haklarının korunmasını istiyorum. Ben istiyorum ki halklar kardeşçe yaşasın kan dökülmesin.✪

Gençlik mücadelesinin yeni mevzisi: ESP Gençliği

Hak alma mücadelesinde öncü ve motor gücü görevini üstlenen gençlik, tarih boyunca, bu karakteriyle her zaman en ön saflarda yer almıştır. Bu bakımdan özelden sosyalist gençliğin, genelde de mücadelenin kazanımları bakımından; gençliğin dinamik ve militan duruşu, her zaman ihtiyaç duyulan ve olmazsa olmaz konumundadır. İşte bu düşünceler ışığında bir gereklilik olarak kendisini açığa çıkaran gençlik yapılanmasını kurmak üzere yola çıkmış bulunmaktadır. ESP'nin, kurulduğu günden bu yana tartışmalarını yürüttüğü gençlik sorununda, bir dönüm noktasına varıldı ve ESP Gençliği, kuruluşunu 31 Mart'ta gerçekleştirdiği kurultayla duyurdu.

Türkiye'de şovenizmin tesirli zehriyle karşı karşıya kalan, yozlaştırma, çeteleşme, uyuşturma, ırkçılaştırma gibi sinsi politikaların denekleri haline gelen ve Kürdistan'da faşizmin savaş koşullarında, yürütülen inkâr ve kirli savaşa karşı yaşamını sürdürmeye çalışan gençliğin sesi ve alternatifi olma iddiasıyla yola çıktı ESP Gençliği.

Sömürüyü, emek ve sermaye çelişmesini daha genç yaşlarda öğrenen ve coğrafyamızın önemli bir kesimini de oluşturan işçi gençliği, kapitalist sömürü sistemi içerisinde kendisine yer edinememiş ve toplumun en derin yaralarından biri haline gelmiş işsiz gençliği, yüz yıllardır asimilasyon ve yok sayılmalara, tehditlere yakılmalara maruz bırakılmış bir halkın evlatları olan ve bugün de kendisini ifade etmesinin önü kapanan Alevi gençliği, henüz kundaktayken faşizmin en vahşi yüzünü gören, dağları bombalanan ve kimliğinden edilmek istenen Kürt gençliği. Tersinden zorla askere gönderilip kardeşine kurşun sıkması istenilen, daha ilkokul sıralarındayken şovenizmin tohumlarının saçıldığı Türk gençliği... Kısacası gençliğin olduğu her yerde olma ve sosyalizm şiarını gençlik cephesinden her yerde daha da güçlendirme, daha da sistemli hale getirme çabası ve tartışmalarının ürünü olarak ESP Gençliği, kuruluşunu ilan etti.

31 Mart günü gerçekleştirilen kurultayda,

Türkiye ve Kürdistan'ın çeşitli illerinden katılımlar sağlandı. Yürütülen çeşitli ve canlı tartışmalar sonucunda, akıllarda yer edinen "Nasıl bir ESP Gençliği?" sorusu yanıt buldu. Bu sayede tartışmalar sonucunda gençliğin önüne bir takım hedefler ve örgütlenme perspektifleri konuldu. Kurultayda paylaşılan kurultay sonuç bildirgesi, kurultayın sonuçlarını ve hedeflerini somut bir biçimde ortaya koymuş oldu. İşçi-işsiz gençlikten genç kadınlara, lise- li gençliğe varıncaya değin gençliğin en geniş kesimlerini kucaklama; sorunlarının, taleplerinin ve haklarının mücadelesini verme yöntemlerini ortaya koyan sonuç bildirgesinde, sosyalist yurtsever gençliğin de görevleri sıralandı. Sosyalist yurtsever gençlik adına yapılan sunumda ifade edilen; yaşanan süreçte, adil, onurlu, demokratik barış talebini yükseltmek, Kürt halkının taleplerini sosyalizm ışığında yorumlayarak, birleşik bir devrimin mücadelesini yürütmek; ortaya konulan en önemli perspektiflerden biriydi.

Peki sosyalist yurtsever gençlik bu süreçte, bu yeni örgütlenme silahını hangi perspektifle kuşanmalı, nasıl konumlanmalıdır?

Öncelikle yoğun olarak barışı tartıştığımız şu günlerde; sosyalist yurtsever gençlik, köleci bir barışı reddediyor. Türk halk gençliği ile birlikte yaşama isteği, sosyalist yurtsever gençliğin her daim talep ve arzusu olmuştur. Kardeş Türk halkı ile omuz omuza sömürgeciliği yerle bir edip, sosyalist bir devrim gerçekleştirmek sosyalist yurtsever gençliğin temel hedefi olmuştur. Kurultay, -sonuç bildirgesinde- ESP Gençliği'nin Kürdistan kolu, sosyalist yurtsever gençliğe, "Kürt gençliği içinde; adil, demokratik, onurlu barış mücadelesini yürütmek, Kürdistan'ın özgür ve sosyalist geleceği için Kürt gençlerini parti saflarına kazanmak, ESP Gençliğinin görevi olacaktır" şeklinde bir doğrultu çizmiştir. Aynı eksende, "çeteleşmeye, uyuşturucuya, kadın bedeni tacirliğine, ucuz iş gücüne, asimilasyona, imha ve inkar politikalarına karşı ve anadilde eğitim

hakkı için mücadeleyi sokak sokak örgütleyerek büyütme" görevi konulmuştur sosyalist yurtsever gençliğin önüne.

Kürdistan'da varlığını en yakıcı derecede hissettiren işsizlik sorunlarına ya da tersinden çocuk işçilerin varlığına sosyalist yurtsever gençlik olarak müdahale etmek, buralardan toplumsal reflekslere dönüşebilecek adımlar atmak zorunludur. Kürdistan'da giderek yaygınlaşan madde bağımlılığı ve çeteleşme sorununa karşı etkin mücadele yürütmek ve bu bataklığın içerisinde girmiş her bir gencin ellerinden tutup sosyalizmle tanıştırmak, mücadeleyle tanıştırmak ESP Gençliği'nin sosyalist yurtsever bölümünün en elzem görevlerinden biridir. Yine coğrafyamızda yaşanan 'töre' cinayetleri, çocuk yaşta evlendirilen çocukların, toplum içerisinde hor görülen genç kadınların dili olmaya da hazır olmalı, bu sorunlara karşı etkin çalışma biçimleri ortaya koymalıdır.

Gençliğin kavga maratonuna, yeni bir araçla; ESP Gençliği ile giriliyor. Kurultaydan alınan enerjiyle, yeni kuvvetlere ulaşmanın, gençlikle buluşmanın tam vaktidir.✪

Baran Cudî

ESP Gençliği Örgütlenmek için bir araya geldi

Ezilenlerin Sosyalist Partisi Gençliği'nin düzenlediği "Gençlik Örgütlenme Kurultayı", İstanbul Maltepe Yılmaz Mızrak Kültür Merkezi'nde yapıldı. Kurultayın yapıldığı salona, "Genç kadınlar örgütlenmeye özgürleşmeye", "Ciwênên Kurd ji bo wela- tekî azad peşerojek sosyalist xwe bi rêxistin dikin" ve "Yaşasın devrim ve sosyalizm" yazılı pankartlar ile Şengül Boran, Özgür Evrim Göçen, Erkut Direkçi, Yasemin Çiftçi ve Yılmaz Selçuk'un resimlerinin olduğu "Daima bizimlesiniz, daima sizinle-

yiz", Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya ve Mazlum Doğan'ın resimlerinin olduğu "Unutmak ihanettir. Yolunuz yolumuzdur" yazılı pankartlar asıldı.

'Gençlik öfkelerini devrimle buluşturacak öncüye ihtiyaç var'

ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ, gençlik kurultayında yaptığı konuşmada "Gerek bölgesel düzlemde gerekse de Kürdistan'da devrimci bir altüst oluş yaşanıyor. Bu devrimci altüst oluş eşitsiz ve dengesiz olarak geliyor. Doğu tarafında isyanlar, ayaklanmalar, serhildanlar ve kitleler yeni bir düzenin müjdeciliğini yaparken, batıda işçi sınıfı, emekçi kitleler, tekil mücadele yolları ile ilerlemeyi sürdürse de gerçek anlamda bir eşitlik ve bütünlük ortaya koyacak düzeyde devrimci enerji ve güç ortaya çıkarmayı başaramadılar. Burada sosyalistlere düşen, bu dengeyi, birleşik mücadeleyi ve devrim mücadelesini bütünleyebilecek bir güç ve irade ortaya koymaktır" diye konuştu.✪

Yüksekdağ, gençlik kurultayında yaptığı konuşmada "Gerek bölgesel düzlemde gerekse de Kürdistan'da devrimci bir altüst oluş yaşanıyor. Bu devrimci altüst oluş eşitsiz ve dengesiz olarak geliyor. Doğu tarafında isyanlar, ayaklanmalar, serhildanlar ve kitleler yeni bir düzenin müjdeciliğini yaparken, batıda işçi sınıfı, emekçi kitleler, tekil mücadele yolları ile ilerlemeyi sürdürse de gerçek anlamda bir eşitlik ve bütünlük ortaya koyacak düzeyde devrimci enerji ve güç ortaya çıkarmayı başaramadılar. Burada sosyalistlere düşen, bu dengeyi, birleşik mücadeleyi ve devrim mücadelesini bütünleyebilecek bir güç ve irade ortaya koymaktır" diye konuştu.✪

SGDF genel kurulunu toplandı

Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) 6. genel kurulu, 30 Mart'ta, Petrol-İş Sendikası Genel Merkezi'nde gerçekleştirildi. Genel kurula, BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ, Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kamber Saygılı, Roboskî'li ailelerden Yüksel Ürek'in annesi Emine Ürek, Cihan Encü'nün ablası Bahar Encü ve LGBT aktivisti Yıldız Tar'ın da aralarında olduğu çok sayıda konuk katıldı.

'Kürt halkının mücadelesi ile bugüne gelindi'

Açılış konuşmasını yapan SGDF Başkanı Ali Tektaş, kapitalist, emperyalist sistemin tüm insanlığa olduğu gibi gençliğe de bir şey vaat etmediğini belirtti, "Devlet rejim krizi içerisinde" diyen Tektaş, Kürt sorununun çözümü için yaşanan sürece işaret etti. Tektaş, Kürt halkının mücadelesi ile bu sürece geldiğini belirterek, "Bir halkın mücadelesinin neleri sağlayacağını görüyoruz. 'Devlet, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ı muhatap alacak' denilseydi, buna şaşırırdık. Ama bu halk bugün bunu başardı" dedi.✪

Savaş ya da Barış Kavşağındaki Ülke: Kolombiya Dünya müzakere deneyleri-II

Dünya müzakere ve barış deneyimlerini anlatmaya çalıştığımız yazı dizimizin bu sayıdaki gündemi Kolombiya devleti ile Kolombiya halkının özgürlük mücadelesini yaklaşık 50 yıldan beri sürdüren FARC-EP (Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri-Halk Ordusu) arasındaki müzakereler.

FARC-EP, 1964 yılından bu yana Kolombiya halkının özellikle toprak reformu ile politik özgürlükleri kapsayan Marksizm-Leninizm'i referans alan bir hareket olarak silahlı mücadele yürüttü. FARC-EP 1964 yılında Manuel Marulanda tarafından silahlı direniş örgütü olarak kuruldu. Toprak ağalarının egemenliğine ve feodaliteye karşı bir köylü direnişi olarak örgütlenen FARC'ın nihai hedefi hep sosyalizm oldu. Gerçekte bir topraksız köylü hareketi olarak doğan FARC için toprak sorunu, Kolombiya'daki sınıf mücadelesinin ana eksenini oluşturuyor.

Yoksul halk, savaş baronu devlet

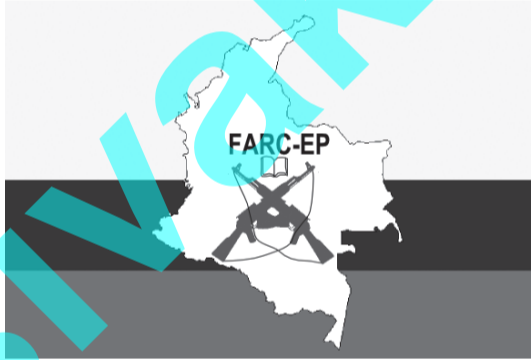
FARC'ın böyle bir mücadeleye neden girdiğini ve nasıl bir devlet yapısıyla karşı karşıya olduğunu anlamak için Kolombiya'nın emperyalist ABD ile olan ilişkilerine ve savaşa yaptığı yatırımlara bakmak yeterli. Milyonlarca topraksız köylü, gözünü kar hırsı bürümüş tekellerin büyük topraklarında azgınca sömürülürken, Kolombiya'nın askeri bütçesi GSMH'ye (kişi başı milli gelir) oranla dünyanın en büyüklerinden biri durumunda. Yılda 27 milyar peso silahlanmaya harcanırken, Kolombiya ABD'den en fazla silah satın alan 3. ülke konumunda. 330 bin askerden oluşan Kolombiya ordusunun yaklaşık 100 bini uluslararası tekellerin çıkarlarını ve tesislerini korumakla görevlendirilmiş durumda. Kolombiya, ABD ile imzaladığı "Serbest Ticaret Anlaşmaları" neticesinde tam anlamıyla bir yarı sömürge statüsünde. Ülke 8 üs ile dünyada İsrail'den sonra ABD'nin en fazla askeri üs barındırdığı ikinci ülke durumunda.

Tek taraflı ateşkes ve kitle katliamları

49 yıllık bu savaşta çok defalar ateşkes ilan eden FARC en büyük darbeyi 1985 yılında ilan ettiği ateşkes sürecinde aldı. Devletle 5 yıllık ateşkes sürecinde FARC'a ya da komünistlere yakın olduğu iddia edilen toplam 173.183 kişi devlet destekli faşist çetelerce öldürüldü. FARC'ı destekleyen 34.467 kişi kaybedildi. On binlerce yerleşim biriminden 6 milyon insan zorunlu göçe maruz bırakıldı. Katliamla dolu beş yılın sonunda tek taraflı ilan ettiği ateşkesi bozan FARC, 1998 yılında yeniden ateşkes ilan etti. Yine bu dönemde de kontrgerilla ve faşist çetelerle devlet, kirli savaşı sürdürdü. Kirli savaş yöntemleri olarak kaybetme, kitle katliamları ve işkencelerle dolu bir beş yıllık süreç daha yaşandı. FARC, 2005 yılına gelindiğinde devletle karşılıklı olarak tekrar ateşkes ilan etti. Devlet, bu ateşkesin karşılığında faşist çeteleri tasfiye edeceğini duyurdu. Çeteleri tasfiye süreci 5 yıl sürdü. Ancak devlet, adına 'Adalet ve Barış Projesi' verdiği bu tasfiye

sürecini çeteleri aklama projesine dönüştürdü. En büyük faşist çete olan Kolombiya Birleşik Savunma Güçleri Birliği (AUC) düzenlenen törenle silah bıraktı. AUC Başkanı Salvatore Mancuso meclise çağrıldı ve milletvekillerinin alkışları altında yıllarca sürdürdükleri 'haklı terörü' savundu. Mancuso, milletvekillerine, "Özgür, şerefli, güvenli ve barış içinde bir Kolombiya'yı bize borçlusunuz" diyerek yaptığı katliamlardan neredeyse onur duyduğunu anlattı.

Kolombiya devletinin ateşkesler ve barış görüşmeleri sürecinde başvurmadığı yöntem kalmadı. Özellikle FARC liderlerine yönelik CIA destekli suikastlar, askeri ve siyasi operasyonlar, toplu göçertmeler, kaybetme ve katletme saldırıları yaşandı. FARC'ın çok sayıda lideri, seçim sürecine katılıp Komünist Partisi ile de birleşerek legal bir siyasi parti olan Union Patriótica'yı (Yurtsever Birlik) kurdular. Seçimlerden büyük bir zaferle çıkan Yurtsever Birliğin çok sayıda yerel ve ulusal yöneticisi ile kongre üyeleri, 8 milletvekili, 11 belediye baş-

kanı ve 2 başkan adayı da dâhil yaklaşık 5 bin üyesi hükümet destekli paramiliter güçlerce katledildi. Union Patriótica (Yurtsever Birlik) bu saldırı ve katliamlarla fiziksel olarak yok edildi. 4 milyon köylü daha topraklarını terk etmeye zorlandı. Bu saldırılar karşısında FARC, kırsala ve gerilla mücadelesine geri döndüğünü açıkladı.

Katiller aklandı

2005 yılındaki ateşkes döneminde devlet, faşist kontrgerilla güçlerini dağıtma sözü vermiş ve adına Adalet ve Barış projesi dedikleri bir dönemi başlatmıştır. Fakat bu projenin çeteleri aklama projesi olduğu kısa zamanda anlaşmıştır. Faşist paramiliter çeteleri aklama projesi kapsamında Kolombiya devleti, çetecilerin, işledikleri insanlık suçları nedeniyle yargılanmaları gerekirken, ABD'ye gönderilip uyuşturucu ticareti, fuhuş vb. suçlardan yargılanıp aklanarak birkaç yıl içinde Kolombiya'ya dönerek yasal siyaset yapmaları sağlandı. Zaten son iki devlet başkanı olan Devlet eski Başkanı Alvaro Uribe (2002-2010 yılları arasında devlet başkanlığı yaptı) ile şimdiki Kolombiya Devlet Başkanı Juan Manuel Santos eski faşist çete liderleri olarak devlet başkanlığı yaptılar. Bu durum bile başlı başına devletin barış ve çözümden ne anladığının açık göstergesi olarak kayıtlara geçmiştir.

Gelinen aşama itibarıyla, Kolombiya devleti ile FARC-EP arasında 2012 Kasım ayında yeniden başlatılan müzakerelerde de bu samimi-yetsizlik kısa sürede ortaya çıktı ve FARC-EP Şubat ayının başında müzakereler konusunda yaptığı açıklamada eğer devlet kısa zamanda bir adım atmazsa ateşkesi bozacaklarını belirtmişti. 'Görüşmeler' ile ünlü Oslo'da kararlaştırılan süreç, devletin müzakereler konusundaki standart tutumuyla karşılaştı. Nitekim 20 Şubat'ta, devletin tutumunda bir değişiklik olmaması nedeniyle FARC-EP ateşkesi bitirdiğini ilan etti. FARC Baş müzakerecisi İvan Marquez, Küba'nın başkenti Havana'da yaptığı açıklamada, "Yürek acısıyla, kimsenin istemediği yeniden savaş durumuna döndüğümüzü kabul etmek durumundayız" dedi. Müzakereler bundan sonra ateşkes olmadan devam edecek. Bundan sonrasına dair bir şey söylemek için henüz erken. Fakat geçmişe dönüp bakıldığında toplamda 600 bin kişinin hayatını kaybettiği bir savaşın yaşandığı hesaba katılırsa, geleceğin daha kanlı olma ihtimali var. FARC yöneticilerinin, barışa dair bakış açısı ve halkın sömürü ve zulüm çarkından kurtulması için mücadele konusundaki kararlı duruşunun karşısında, yapılan ateşkeslere her seferinde taktik bir manevra olarak yaklaşip ateşkes ve barışa yanaşmayan katliamcı faşist bir devlet yapısı var hali hazırda.

Barış halkların eseri olacak

Latin Amerika'nın en uzun ve en kanlı savaşı olarak Kolombiya'daki devrimci savaş, halkın büyük desteğini almış ve birçok büyük kentte fiili bir devlet yapısını oluşturmuştur. FARC önderliği mücadelenin daha ilk yıllarında halk tarafından büyük bir ilgiyle karşılanmış ve Kolombiya devlet yapısını sarsan bir yapılaşmaya yol açmıştır. Bugün devletin barış görüşmeleri adı altında olmasa bile müzakere masasına oturma nedeni de esas olarak bu gerçekliktir. Bütün sömürgeci ve sömürücü devletlerin tümünde, halkın özgürlük mücadelesi karşısında barış veya müzakere masasına oturmasının en büyük nedeni halklaşmış bir önderlik gerçeğidir.

Kendi kanalını yaratmış olan FARC önderliği ve halk, artık geri döndürülemez bir yola girmiştir. Kolombiya devleti bakımından sürdürülemez bir durum söz konusu. 1985 yılında yapılan ve on binlerce kişinin devlet tarafından öldürülmesiyle sonlanan ateşkes döneminde FARC, artık silahlı mücadeleden legal siyasete geçmek istediklerini belirterek bunun koşullarının yaratılmasını istemişti.

Bütün barış ve ateşkes görüşmelerini samimi ve gerçek çözüme ulaşma noktasında değerlendiren FARC-EP'in bu politikasına karşılık Kolombiya devleti, bu konuda ciddi bir adım atmadığı gibi en barışçıl dönemlerde bile kitle katliamları işlemiştir. Şimdi aynı senaryo tekrar ediliyor. Yine oyun bozan devlet olmaya devam ediyor.✪

Savaşa da barışa da hazırlar

Qendîl (ARZU DEMİR)

Etkin Haber Ajansı Editörü

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın Newroz'da milyonların tanıklığında duyurduğu mesajıyla birlikte yeni bir aşamaya giren Kürt sorununda çözüm sürecinin ana eksenini, gerilla güçlerinin sınır dışına çekilmesi oldu. Türk egemen medyasında estirilen havaya göre, gerilla birlikleri çekilmeye başladı bile.

Bu tartışmaları dağların doruklarında izleyen HPG gerillaları ne düşünüyor? 21 Mart öncesinde ve sonrasında bu sorunun yanıtı için Etkin Haber Ajansı olarak Medya Savunma Alanları'ndaydık.

21 Mart günü gelecek mesajı aslında herkes biliyordu; ateşkes ve sınır dışına çekilme... Zaten o günlerde PKK tarafından ilan edilmemiş bir ateşkes de söz konusuydu. Ancak TSK'nin operasyonları sürüyordu. Medya Savunma Alanları'na yönelik keşif uçuşlarına da zaman zaman hava ve kara saldırıları eşlik ediyordu.

Gerillalar, içinde buldukları durumu KCK yöneticilerinin de ifade ettiği gibi "temkinli iyimserlik" olarak tanımlıyorlar. İyimserliğin iki kaynağı var. Birincisi, Öcalan'a duydukları sarsılmaz güven. İkincisi de, 2012 yılında Şemzînan bölgesinde uyguladıkları devrimci savaş stratejisinin sonuçları. Askeri olarak da TSK'yi yenilgiye uğratan ve çok geniş bir alanda denetim kuran gerilla, savaşma gücünü daha da yükseltmiş görünüyor. Bu askeri kazanımın yarattığı ruh hali de dikkate değer: Moral ve özgüven. Zaten çözüme inanıyorlar: "Barışa ve çözüme inanmazsak bu dağlarda olmazdık. Barış için buralardayız"

Bir tercihte bulunmuşlar

Tablo şöyle: 2012 devrimci operasyonunun ardından hükümetten gelen görüşme

talebi üzerine, bir tercihte bulunmuşlar. 2013 yılında da aynı savaşı sürdürme ve belki de denetim alanlarını genişletme olanağına sahipken, müzakere ile süreci ilerletme yoluna girmişler. Bu tercihin gösterdiği ise, müzakere sürecini başlatanın da gerillanın mücadelesi olması.

Ancak, demokratik siyaset alanında olduğu gibi dağda da güvenmedikleri şey: AKP. Onun çözüm konusunda samimi olmadığını düşünüyorlar. Ancak buna rağmen müzakere sürecindeler.

Gerillaların özellikle dikkat çektikleri o günlerde devam eden hava saldırıları ve keşif uçuşlarıydı. Savaşın kendini bir an bile unutturmadığı bir atmosferde barışı konuşan gerillalar, ikinci İmralı heyetinin Abdullah Öcalan'ın mesajını iletmek üzere geldiği sırada düzenlenen hava saldırılarını hatırlatıyor: "O saldırıda 4 arkadaşımız şehit oldu. Hepsini barış sürecinin zor olduğunun altını çiziyor: "Kolay olan savaşmak"

Silah bir zorunluluk

HPG gerillaları, silahı bir zorunluluk olarak ele aldıklarının anlaşılmasını istiyor. Çatışma sırasında bile zorunlu kalmadıkça silah kullanmadıklarını anlatıyorlar ve ekliyorlar: "Karşımızdakinin insan olduğunu unutmuyoruz. Ama bu bir savaş. Kendimizi korumak için silahı kullanmak zorundayız. Karşı tarafın da insan olduğumuzu unutmamalarını istiyoruz"

Silah bırakma gündemimizde yok

Silahın Kürt halkının tüm kazanımlarının güvencesi olduğunun farkındalar. Kürt sorunu kalıcı çözüme ulaşmadıkça silah bırakmanın mümkün olmadığını ısrarla vurguluyorlar, "Silah bırakma hiç gündemimizde yok. AKP sonunda söylemesi gerekeni ilk başta söyleyerek, kamuoyunu yanıltıyor. Bu yüzden AKP güvenilmezdir"

Kendi varlıklarının aynı zamanda moral gücüne dikkat çekiyorlar, "Biz bu dağlarda hiç savaşmasak, ot toplasak bile halkın

güvencesiyiz" diyorlar.

Sınır dışına çekilme konusunda farklı düşünenlerin olduğu kesin. Bu çağrının gerillalar içinde tartışma yaratacağını söylemek de yanlış olmaz. Ancak çağrıya uyacaklarını zaten ilan ettiler. Türkiye'nin demokratikleşmesi açısından zemin oluşturacaksa, çekilmenin söz konusu olabileceğini belirtiyorlar ve ekliyorlar: "Sınır dışına çekilmek bizim için yenilmek, yok olmak değil, sadece fedakarlıktır"

AKP'nin Ortadoğu'daki uluslararası gelişmelerin yanı sıra Kürt özgürlük hareketini askeri ve siyasi operasyonlarla bitiremediğini anladığı için masaya oturmak zorunda kaldığını belirtiyorlar, "Tümünden kaybedeceğimizi gördüğümüz için masaya oturdu" diyorlar.

2012 yılındaki "Devrimci Operasyon"la büyük bir moral kazandıklarını anlatan gerillalar, bu moral ve çözüme olan güvenle 2013 yılına hazırlandıklarını söylüyor.

Hepsinin son mesajı şu: "Hem barış hem de savaş sürecine hazırız"🌟

Tarihin çağrısı: 'ÖZGÜR'leşmek

Bir sabah gelen haberle onu almak için yola koyulduk. Özgür'ümüz gelecekti. Saatlerce beklediğimiz o kaçak sınırdan karşıya bakıyorduk sürekli. Gecenin karanlığının içinde gelmesini bekliyorduk. Acısı hala yüreğimde taptaze. Nedir ona bu bağlılığım bilmiyorum. Halbuki hiç tanışmamıştık. Sanki yıllarca aynı tabağa kaşık sallamışız, aynı 'yük'ü sırtlamış, aynı sigaraları içmişiz gibi... Tabutunu ilk sırtıma aldığımda ellerim titredi, yüreğimin atışı değişti. Ona bu kadar yakın olmanın tarifi zor duygular karmaşası. Ama karşımızda ki o karanlığa inat gözlerimde dolan yaşları dökemezdim. Annenin, babanın ellerinden sıkı sıkıya tuttum, hiç bırakmamacasına. Karşılıklı bakiştık onlarla, acılar aynı acılar...

Özgür'ün bir çağrısı vardı, tarihin durduğu o an'a. O an'ın çağrısı vardı genç yoldaşlara. Genç yaşında engin dağların zirvelerinde kayboldu. Dağ çiçeklerinin içinde halkların umuduna yol gösterdi/gösteriyor. Peki Özgür'ün tarihe, tarihin bizlere bıraktığı bu çağrısı neydi? Tarih bizden 'Özgür'leşmemizi istiyor. Her bir yoldaşı kendi duygu fırtınalarında kaybolmalı. Devrimcilik fedakarlık istiyor, adanmışlık istiyor. Devrimcilik 'Özgür' olmamızı istiyor. Bizim düzenle olan bağlarımızı koparıp atmamızı bekliyor tarih. Deniz'i, İbo'yu, Mahir'i, Orhan'ı, Şengül'ü

sıradanlıktan ayıran neydi? Neydi onları tarihte ayrı tutan şey?

'Özgür'leşmek... Sadece bir slogan mı bu? Onun gittiği yoldan gidiyoruz, ayak izlerini takip ediyoruz, biz de onun gibi olacağız vs... Günlük yaşamımızda bu ve benzeri cümleleri çokça kuruyoruz. Karşılığı da net olmalı yoldaşlar. Yılmaz'la başlayan hayat, Özgür'le devam ediyor. Özgür yaşamını net ve berrak ortaya koydu. Sırt çantasından ve silahından başka hiçbir şey yoktu. Bir de engin hayalleri... Bizi tutan nedir? Her bir devrimci kendi dünyasında bunlarla hesaplaşsın, açıkça ortaya sersin.

Şimdi Özgürleşme zamanı. Özgür gibi Özgür bir yaşamı sürme zamanı. Üzerimizdeki ağırlıklardan kurtulup, Özgür'ün gösterdiği, bizlere işaret ettiği yoldan yürümek zamanı. Kopuşmak... Özgür gibi engin hayallerin arkasında gitmek için kopuşmak. Düzenin bizlere dayattığı her türlü yaşamı reddedip, hayatımızda devrimler yapmak. Dağdayken, yeraltındayken, bildiri dağıtırken, gazete satarken, silah taşırken, ev yaşamının her türlü işini yaparken dahası hayatın her alanında gerilla tarzı yaşamı içselleştirmeliyiz. Özgür ve Zilan, gidişleriyle bizleri sarstı. Her partili silkelendi, kendisine gelmesinin başlangıcı yaptı. Onların çağrıları hala devam ediyor. Bu çağrıların

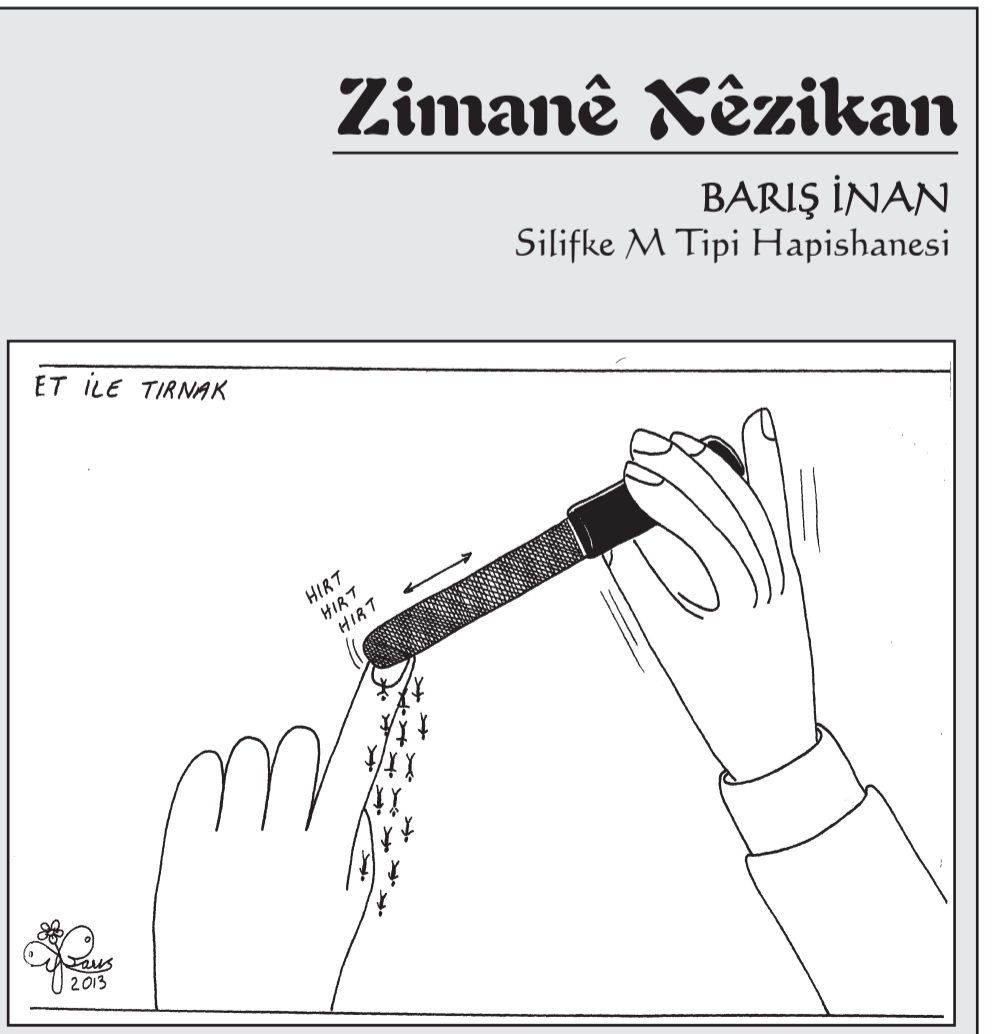

arkasından gitmekten başka çıkar yol yok. Onlar yüreğimizdeki ışık olsun.

Yılmaz Selçuk... O kendisine Özgür ismini yakıştırmış. Yoldaşlarının Özgür'ü o. 21 yaşında ölümsüzler kervanında yerini aldı. O hep 21 yaşında kalacak. O hep gülen ve kararlı gözlerle bizlere bakacak, gidilecek yolu gösterecek. Büyük hayalleri vardı. Engin hayallerin peşinden gitti. Yolu açık olsun her daim.

Agit

Name / Mektup

Zimanê Xêzikan

BARIŞ İNAN
Silifke M Tipi Hapishanesi

Sosyalizm û
Azadi

**KARKERÊN HEMÛ WELATAN
Û GELEÊN BINDEST YEK BIN!**

ŞENGÛL BORAN

23 Nisan 1974-3 Nisan 1995

ADİL CAN

1958-14 Nisan 1985

**ADIL Û ŞENGÛL
BANGA RÊBERTIYÊ YE
NAVÊ WAN RÊBERTIYA PEROLA ME YE**

**Hûn Her Tim Bi Mere Ne
Em Her Tim Bi Were Ne**